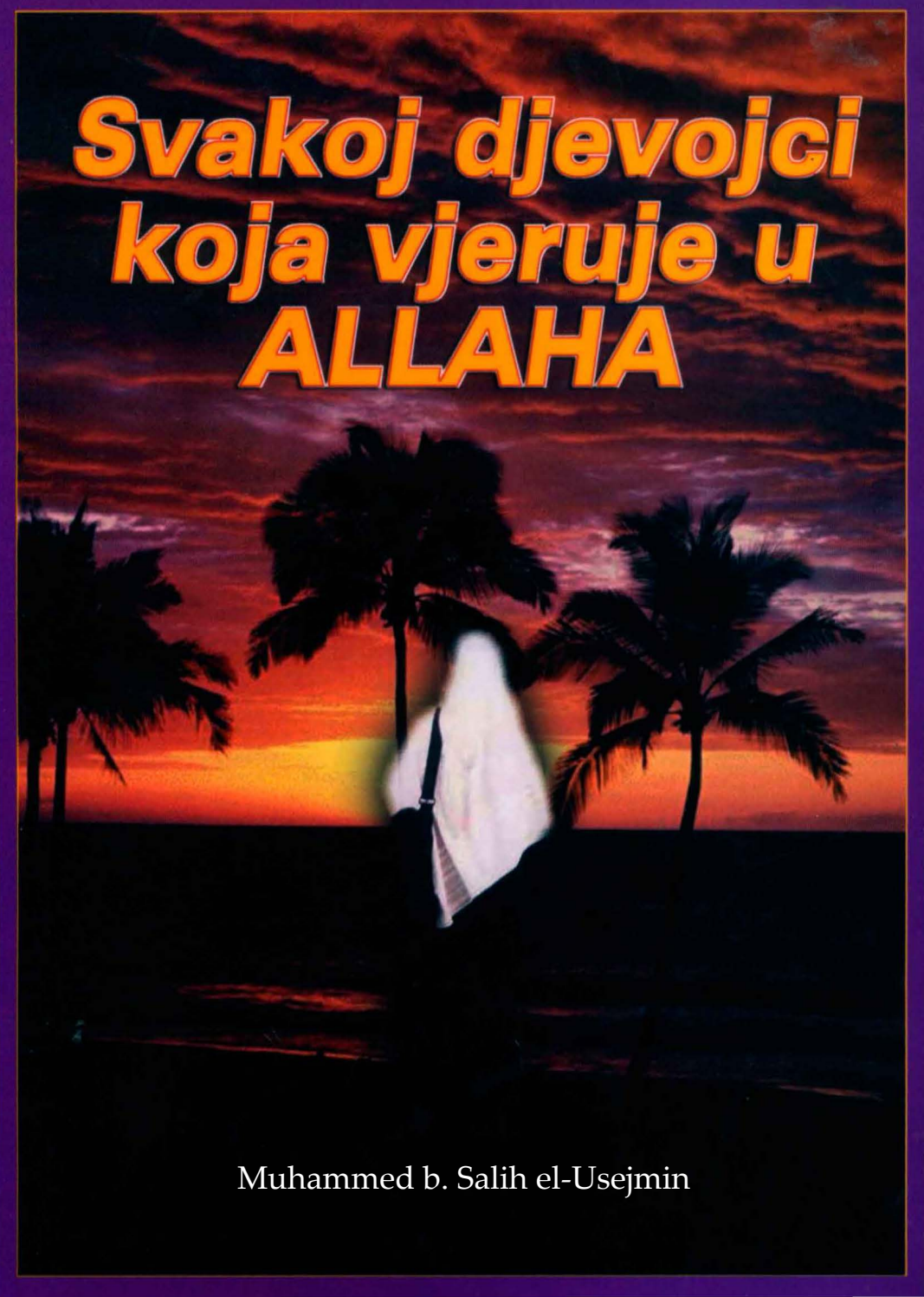

Svakoj djevojci koja vjeruje u ALLAHA

A woman wearing a white hijab and a dark bag is standing on a beach, looking out at the ocean. The background features a vibrant sunset with orange and red hues, and several palm trees silhouetted against the sky.

Muhammed b. Salih el-Usejmin

Specifikacije

Publicirana: subota, 14 april 2001
Autor: Muhammed b. Salih el-Usejmin
Izdavač: IO Beč
Jezik: bosanski
Broj stranica: 90

Kako ćeš biti čestita supruga

*Svojstva čestite supruge kroz Kur'an i Sunnet i riječi ispravnih
prethodnika*

Prava muža kod žene i prava žene kod muža

AUTOR :

Muhammed b. Salih el-Usejmin

PREDGOVOR

Hvala Allahu, Njega hvalimo, od Njega oprost i uputu tražimo, i Njemu se utječemo od zala strasti naših i djela loših. Koga Allah uputi, niko ga ne može u zabludu odvesti a koga On u zabludi učini niko ga uputiti ne može. Svjedočim da nema drugog božanstva osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik.

Ova brošura je upućena svakoj ženi koja vjeruje u Allaha i onaj svijet. Ona sadrži svojstva i osobine uzorite supruge pomenuta u Allahovoj Knjizi i Sunnetu Njegova Poslanika, s.a.v.s., te u govoru naših ispravnih prethodnika (Allahovo zadovoljstvo s njima) uz dodatak riječi nekih istaknutih islamskih učenjaka. Sve ovo radimo u cilju upoznavanja ovih svojstava i njihovoj praktičnoj primjeni, jer Allah s.v.t. veli: «Kada Allah i Poslanik Njegov nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svom nahođenju postupe. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je sigurno skrenuo sa pravog puta.» (Sure El-Ahzab, ajet 36)

Poslanik s.a.v.s. kaže: «Sav moj ummet će ući u Džennet osim onog ko to odbije.» Pa su ga upitali: «Allahov Poslaniče a zar će neko odbiti?» Odgovorio je: «Ko mi bude poslušan, ući će u Džennet a ko mi bude neposlušan taj je već odbio.» (Bilježi El-Buhari Fethul-Bari 13/249)

Molim Allaha dž.š. da nas i sve muslimane okorisiti ovim djelom i da ga ukabuli kao iskren nijjet, te da nam ono bude zalag na Dan kada neće koristiti ni imetak niti sinovi, osim onih koji dođu čista srca. I na kraju naše dove, neka je hvala Allahu Gospodaru svjetova.

ČOVJEKOVO SKRBNIŠTVO ŽENE

Allah dž.š. veli: «Muškarci vode brigu o ženama zato što je Allah dao prednost jednima nad drugima i zato što oni troše imetke svoje.» (Sure En-Nisa, ajet 34)

Hafiz Ibn Kesir u svom Tefsiru (1/741) komentarišući ovaj ajet kaže: «Ovo znači, čovjek je ženin pretpostavljeni ili on je njen starješina, njen staratelj, nadležni nad njom te njen odgajatelj.»

Ovu misao potvrđuje i Poslanik s.a.v.s kada kaže: «Da sam ikome naredio da učini sedždu mimo Allaha dž.š. naredio bih ženi da je učini svom mužu. Tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, žena neće izvršiti obaveze prema njenom Gospodaru dok ne izvrši svoje obaveze preme svom mužu.» (Sahihul-Džami`is-Sagir H. 5295)

Uzvišeni Allah dž.š. veli: «Zbog toga su čestite žene poslušne i za vrijeme muževljeva odsustva vode brigu o onome o čemu treba da brigu vode, jer Allah njih štiti.»

Prilikom objašnjenja ovog ajeta Imam Ibn Tejmije (Allah mu se smilovao) veli u svom djelu "Medžmu`ul-Fetava" (32/275): «Čestita žena je ona koja je ustrajna u poslušnosti svome mužu... A žena nakon obaveze prema Allahu i Njegovom Poslaniku s.a.v.s. nema veće obaveze od obaveze prema mužu...»

Pa neka se pripaze žene ovog vremena, one nepokorne, kao i one koje se nastoje izravnati sa muškarcima počinjući raditi kako im se prohtije, odstupajući od normi bontona, i sve to čini u ime "slobode" i "prava žene". One uzimaju ovaj svijet i njegove čari u zamjenu za Ahiret.

Plemenita sestro, dobro pripazi da se ne sunovratiš na put takvih osoba, jer je zaista blizu Dan kada će djeca osijediti.

PRIRODNE OKOLNOSTI PO KOJIMA MUŠKARCU PRIPADA VOĐSTVO

Prednost muškarca nad ženom ima svoje prirodne uzroke koji su utkani u samo njihovo biće i prema kojima je Allah dž.š. stvorio čovjeka i ženu.

NAJVEĆE DUNJALUČKO DOBRO JE HAJIRLI ŽENA

U Sahihu Muslima bilježi se hadis kojeg prenosi Abdullah Ibn`Amr da je Resulullah s.a.v.s. rekao: «Dunjaluk je naslada a najbolja dunjalučka naslada je hajirli žena.»

Također u Sahihu Buharije i Muslima uvršten je hadis kojeg prenosi Ebu Hurejre od Vjerovjesnika s.a.v.s. u kome se

kaže: «Žena se uzima radi četiri stvari: imetka, porijekla, ljepote i njene pobožnosti, uzmi onu pobožnu, bićeš sretan.»

Resulullah s.a.v.s. veli: «Četiri stvari su sreća: čestita žena, ugodan stan, dobar komšija i udobna jahalica, a četiri stvari su nesreća: loša žena... » (Bilježi El-Hakim i drugi, Sahihul-Džami`, H.887.)

Iz ovih citata, a takvih je u Sunnetu mnogo, postaje jasno kolika je važnost za čovjeka muslimana da izabere čestitu ženu i kolika je obaveza žene muslimanke da se okiti svojstvima čestite supruge, kako bi bila od onih kojima je Allah zadovoljan.

Plemenita sestro, ukrasi se svojstvima čestite supruge, onako kako ih Kur'an i Sunnet nalažu i kako su pomenuta u govoru islamskih velikana (Allahovo zadovoljstvo s njima).

Pokušaj da se poučiš njima, te da vladaš sobom i u praksi ih primjeniš.

Resulullah s.a.v.s. kaže: »Uistinu se znanje stiče naobrazbom a dobroćudnost blagošću, ko odabere dobro biće mu podareno.» (Bilježi Ed-Darekutni, a potvrđuje ga El-Albani u Sahihul-Džami`, H.2328.)

SVOJSTVA ČESTITE SUPRUGE

Allah dž.š. veli: «Zbog toga su čestite žene poslušne i za vrijeme muževljeva odsustva vode brigu o onome o čemu treba da brigu vode, jer i Allah njih štiti.» (Sure En-Nisa, ajet 34)

Tumačenje na ovaj ajet daje hafiz Ibn Kesir pa kaže:»Es-Salihah» - dobre žene, «Kanitah» - kaže Ibn Abbas i drugi, znači – poslušne svojim muževima-, «Hafizatul lil-gajbi» kaže Es-Suddi i drugi – ona koja u odsustvu svoga muža čuva svoju čast i dostojanstvo i njegov imetak...» (Tefsir Ibn Kesir 1/743)

A Poslanik s.a.v.s. veli: «Ženi koja klanja pet vakata namaza, koja posti, čuva svoje poštenje i poslušna je svome mužu, biće rečeno: «Uđi u Džennet na koja želiš vrata.» (Bilježi Ibn Habban, sahihul-Džami, H.660)

Drugom prilikom Resulullah s.a.v.s. kaže: «Vaše žene su stanovnici Dženneta, to je ona koja mnogo voli, mnogo rađa i pažljiva je prema svome mužu, i koja kada joj se muž naljuti stavi svoju ruku u njegovu i kaže: «Neću zaspati dok ne budeš zadovoljan.» (Silsiletul-Ehadis-Sahihati od El-Albanija, 287.)

A u Sunenu En-Nesaije Ebu Hurejre veli: «Allahov Poslanik je upitan: «Koja je žena najbolja?» Odgovorio je: «Ona koja kada je muž pogleda obraduje ga, kada joj naredi poslušna ga i ne suprostavlja mu se ni u čemu što on prezire. « (Sahihu Sunen En-Nesai, H. 3030.)

Plemenita sestro muslimanko, preispitaj se, vidi gdje ti je mjesto u odnosu na ova svojstva, te pokušaj da ih oživotvoriš u praksi tražeći Allahovo zadovoljstvo (Hvaljen i Uzvišen neka je).

Doista, samo na taj način, osigura ćeš sebi, svom mužu i svojoj djeci smiren život i na ovom i na budućem svijetu.

Allahov Poslanik (s.a.v.s.) upita jednom neku ženu:

«Imaš li muža?»

«Imam.» Odgovorila je.

«Kakva si prema njemu?» Upita Poslanik.

«Ne napuštam ga dok se ne umorim od njega.» Rekla je.

«Gledaj gdje si kod njega, jer je on uistinu tvoj Džennet a i tvoja vatra (Džehennem).»

(Bilježi Imami Ahmed u svom Musnedu, 4/341)

Iz svega ovog možemo zaključiti da su osnovna svojstva i osobine hajrili žene slijedeća:

ČESTITA - ona koja čini dobro i izvršava dužnosti prema njenom Gospodaru.

POSLUŠNA - ona koja je poslušna svom mužu, osim u onom u čemu bi se rasdio Allah dž.š..

ČEDNA – ona koja čuva svoju čast i dostojanstvo u odsustvu svog muža.

ČUVARNA – ona koja čuva imetak svoga muža i svoje djece.

BRIŽLJIVA – ona čiji muž je zadovoljan njenim izgledom, ukrasima i vedrinom lica.

OPREZNA – ona koja kada se muž na nju naljuti bude zadovoljna, jer je on kako se gore u hadisu navodi njen Džennet i njen Džehennem.

PAŽLJIVA – koja kada je muž zaželi ne odbije ga, jer ona koja tako postupi ima Džennet obećan joj od Allahova Poslanika s.a.v.s. u već pomenutom hadisu: «Ženi koja obavlja svoje propisane namaze, posti, čuva svoje poštenje i poslušna je svome mužu, biće rečeno: «Uđi u Džennet na koja želiš vrata.»

PRIMJERI DOBRE I POSLUŠNE ŽENE

NAJHAJIRNIJA ŽENA

El-Hejsem b. Adijj Et-Tai veli: «Pričao nam je Eš-Ša`bi o Šurejhovom savjetu: «O Eš-Ša`bi, traži ženu iz plemena Beni Temim, jer ih smatram vrlo razboritim ženama!»

Upitao sam: «A šta si ti to vidio lijepo kod njih?» Odgovorio je: «Vraćao sam se u podne sa đenaze i prolazeći pored njihovog naselja ugledah na vratima jedne kuće staricu a pored nje djevojku, kakvu nisam vidio do tada. Skrenuo sam do

njih i zatražio vode iako nisam bio žedan.» Starica me upita: «Šta želiš popiti?» Odgovorio sam: «Ono što imate.»

Dobacila je djevojci: «Blago tebi djevojko, idi donesi momku mlijeka, on je musafir!» Upitao sam je: «A ko je ova djevojka?» To je Zejneba kćerka Đerirova iz porodice Hanzaleh.» «Da li je slobodna ili zauzeta?» «Slobodna je.» Oženi me njome!» Rekoh. «Hoću ako si joj dorastao?!» Nakon toga otišao sam kući i kako je bilo poslijepodne klanjao sam, zatim sam pozvao svoju braću poznate učače (Alkame, El-Esved, el-Musejjib i Musa Ibn Urfe), pa se s njima uputio do Zejnebinog amiđe. Nakon upoznavanja upitao me je: «Šta želiš Eba Umejje?» «Zejnebu, kći tvoga brata.» Odgovorio sam. «Ona te ne voli.» To je rekao i odobrio mi ženidbu njome. Poslije izvjesnog vremena sam se predomislio i rekao sam sebi sjetivši se njihove krutosti: «Šta sam to uradio ženama iz Beni Temim?!» Pomislih: «Pustit ću je.» Zatim se ponovo predomislih: «Zadržat ću je, ako vidim da je onako kako ja želim, a ako vidim da je suprotno, pustit ću je.»

Da si vidio Ša`bi, dođoše joj žene i darivaše je, a zatim, uvedoše je kod mene. Upoznao sam je o tome da je Sunnet kad žena uđe kod muža da zajedno klanjaju dva rekata nafila namaza i da zamole Allaha, s.v.t., da im podari hajr i da ih sačuva od svakog zla.

Klanjao sam i predao selam a ona bijaše klanjala iza mene. Nakon namaza njene prijateljice me ogrnuše tamno žutim ogrtačem. Izvjesno vrijeme poslije toga ostadosmo sami u kući i ja joj se približih.

«Polahko Eba Umejje» Rekla je i nastavila: «Hvala Allahu samo Njega hvalim i pomoć tražim, salavat na Muhammeda i njegovu porodicu donosim. Eba Umejje, uistinu sam neupućena i ne znam ništa o tebi i tvom ahlak. Ukaži mi na

ono što voliš da bih ti udovoljila, i ono što prezireš da bih se suzdržala od toga.»

Dalje je nastavila: «Bio si već oženjen iz svog plemena a sad se ženiš iz mog plemena, to je Allahova odredba. Sada sam tvoja i radi onako kako ti je On dozvolio, ili me lijepo primi ili me velikodušno otpremi. Ovo ti velim i tražim oprost od Allaha dž.š. i za tebe i za mene.»

Tako mi Allaha, prijatelju, potakla me je da održim predavanje na tu temu. Nakon ovoga odgovorio sam joj: «Hvala Allahu, hvalim ga i od njega pomoć tražim i donosim salavat na Poslanika i njegovu porodicu. Zejnebo, zaista si održala lijepu besjedu, ukoliko ustraješ u tome to će biti tvoj uspjeh, ukoliko sve to zanemariš biće to dokaz protiv tebe.

Volio bih da bude ovo prvo, a ne ono drugo. Mi smo zajednica, zato je ne razjedinjuj. Ono što je dobro u njoj potpomaži, a što ne valja ne odobravaj!

Zatim me je upitala: «Da li ti je drago da te moji posjećuju?» Odgovorio sam: «Ne volim da mi dosađuju.» Na to je dodala: «Onoga koga ti rado ugošćuješ i ja ću ga ugostiti, a koga ti ne voliš ni meni nije drag.» Poslije sam joj ukazao na neke dobre prijatelje kao i na one kojih se treba čuvati.

Moj Ša`bi, to mi je bila jedna od najljepših noći koje sam proveo. Tu godinu sam od nje imao sve što sam mogao poželiti.

Krajem godine vraćajući se iz sudnice ugledah na vratima svoje kuće staricu. Upitao sam: «Ko je ona.» Bi mi rečeno da je ona neka ženina familija. Sjeo sam i okrenuo se prema njoj. Nazvah joj selam. Nakon odgovora upitao sam je: «Ko si ti?» Odgovorila je: «Ja sam u rodu sa tvojom ženom.»

Rekao sam: «Neka te Allah s.v.t. približi sebi.» Dalje me upitala: «Kakvo imaš mišljenje o svojoj ženi?» «To je najbolja žena.» Odgovorio sam. Pa je nastavila: «Eba Umejje, zaista nema lošije žene od nje u dva slučaja: Kada rodi dijete i kada stekne ugled kod muža. Pa ako vidiš da nešto nije u redu, onda štapom. Tako mi Allaha, ništa ljudi ne mogu gore dovesti u svoje kuće od razmažene žene.»

Potvrdio sam joj i nastavio: «Da, Allaha mi, odgajao sam je, i mislim da sam to dobro obavio, onako kako sam najbolje umio.»

«A voliš li da te posjećuje njena rodbina?» Upitala je. «Kad god zažele.» Rekao sam.

Ovako mi je dolazila svake godine i savjetovala me istim riječima. Tako smo živjeli dvadeset godina a da je nisam ukorio osim jedanput, pa i tada učinih joj nepravdu.

«Nakon što je mujezin proučio ikamet, klanjao sam dva rekata sabah namaza, bio sam imam u džematu. U momentu opazih akrepa (škorpiona). Uzeo sam posudu i poklopio ga njome. Upozorio sam Zejneb i rekao: «Ne miči se dok se ne vratim!»

Poslije završenog namaza vratio sam se i zatekao akrepa ubijenog. To je ona bila već uradila. Počeo sam je blago udarati učeći joj «Fatihu» te sure «Felek» i «Nas»... (Preneseno iz knjige «Ženske čudi» pisac Ibn Abdi Rabbih El-Endelusi, str. 44-46)

SESTRO, OBRATI PAŽNJU NA NEKOLIKO STVARI U ODNOSIMA PREMA TVOME MUŽU

DA NE NASRDIŠ MUŽA

Muhammed s.a.v.s veli: «Trojici neće biti primljen namaz:

- odbjeglom robu, dok se ne vrati
- ženi koja zaspi a muž joj ljut na nju
- poglavaru zajednice s kojom nisu zadovoljni njegovi podanici.»

(Sahihu Sunen Et- Tirmizi, H. 295)

DA NE UVRIJEDIŠ MUŽA

Imami Ahmed, Allah mu se smilovao, prenosi od Muaza da je Resulullah s.a.v.s. rekao: «Žena neće uznemiriti svoga muža na ovome svijetu a da joj se neće obratiti njegova hurija na onom svijetu riječima: «Ne uznemiravaj ga Allah te ubio, jer je on kod tebe samo privremeno, i uskoro će se nama pridružiti, a tebe ostaviti.» (Bilježi Imami Ahmed i Et-Tirmizi u Sahihul-Džami'u H. 7192)

DA NE NIJEĆEŠ BLAGODATI BRAKA

U svom sahihu Imami Muslim bilježi da je Muhammed s.a.v.s. rekao: «Vidio sam Džehennem i do tada strašnijeg prizora nisam vidio, a većina njegovih stanovnika su žene. Upitali su ga «Zašto Allahov Poslaniče?» «Zbog njihovog nijekanja.» Odgovorio je. Dalje su pitali: « Da li to niječu Allaha? »Rekao je: Niječu muža i njegovu dobrotu. Da im cijelo vrijeme činiš dobro i kasnije ne vide od tebe korist, reći će opet: «Nikad mi ništa dobro učinio nisi.» (Šerh Sahihu Muslim od Imam En-Nevevije 6/465.)

DA NE TRAŽIŠ RAZVOD BRAKA BEZ POVODA

Bilježi Et-Tirmizi, Ebu Davud i drugi od Seubana da Poslanik s.a.v.s. kaže: « Svakoj ženi koja bude tražila razvod braka od svog muža bez ikakva razloga, biće zabranjen miris Dženneta.» (Sahihul-Džami, H. 2706)

DA NE BUDEŠ POSLUŠNA MUŽU U ONOM ČEMU JE ON NEPOSLUŠAN ALLAHU DŽ.Š.

Poslanik s.a.v.s. veli: «Nema poslušnosti stvorenju u neposlušnosti Stvoritelju. » (Bilježi Imami Ahmed i Hakim u Sahihul-Džami' H. 7520)

Ovdje upozoravamo na jedan od metoda kojim šejtan utiče na pojedine žene, Allah ih uputio, kada jedna od njih poželi da se udalji od onoga što od nje traži njen muž, a stvar je šerijatski dozvoljena, ona mu kaže: «Ovo nije dozvoljeno niti je naređeno», da bi se time oslobodila poslušnosti mužu.

Podsjećam, ove žene na govor Uzvišenog: «Na sudnjem danu vidjet ćeš pocrnjela lica onih koji su o Allahu laži govorili...» (sure Ez-Zumer, ajet 60)

Imam Hasan El-Basri kaže: «Nema sumnje da je laž na Allaha i Njegova Poslanika (s.a.v.s.) u pretvaranju halala u haram i harama u halal čisti kufr (nevjerovanje).

DA NE POSTIŠ NAFILU U PRISUSTVU MUŽA BEZ NJEGOVE DOZVOLE

U Sahihu Muslima bilježi se od Ebu Hurejre da je Poslanik, s.a.v.s., rekao: «Nema posta ženi u prisustvu njena muža bez njegove dozvole.» (Šerh Sahihu Muslim od Nevevija, 7/120)

Uistinu, post žene kada je njen muž prisutan onemogućava mu njegovo pravo na intimni odnos, što ga može dovesti u situaciju da se izloži bludu.

Ovo se odnosi na dobrovoljni post (nafilu), jer naravno da je obavezni post (farz) - dužnost prema Allah dž.š., a dužnost prema Allahu je ispred dužnosti prema mužu.

DA NE ONEMOGUĆAVAŠ MUŽU INTIMNI ODNOS

Poslanik s.a.v.s. kaže: «Ako čovjek pozove svoju suprugu u postelju pa mu se ona ne odazove, te on zaspi ljut na nju, melec je proklinju sve dok ne svane.» (Bilježi Muslim u Šerhu Sahihi Muslim od Nevevija, 10/259)

DA NE OTKRIVAŠ VAŠE INTIMNOSTI

Prenosi se od Esme kćerke Jezida da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: «Plašim se da čovjek ne otkrije šta čini sa svojom suprugom kao i da žena kaže šta je radila sa svojim mužem.» Dok su prisutni šutili potvrdila sam: «Allahov Poslaniče, uistinu one to rade a i oni to rade!» Nastavio je: «Ne činite to, jer je to slično šejtanu koji sretne šejtanicu na ulici i učine blud dok ih ljudi gledaju.» (Bilježi Imami Ahmed a potvrdio El-Albani)

DA NE ODLAŽEŠ ODJEĆU U TUĐOJ KUĆI

Poslanik s.a.v.s. veli: «Ako žena skine odjeću u drugoj kući osim kuće svoga muža, Allah dž.š. će je ostaviti bez zaštite.» (Bilježi Imami Ahmed i drugi u Sahihul Džami', H. 80.)

DANE UVODIŠ NIKOGA U MUŽEVU KUĆU BEZ NJEGOVA IZUNA (DOZVOLE)

U Sahihul-Buhariji prenosi se od Ebu Hurejre, Allah neka je s njim zadovoljan, da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: «Žena u prisustvu svoga muža može postiti samo uz njegovo odobrenje i uz njegovu dozvolu uvesti nekoga u kuću.» (Fethul-Bari 9/295)

DA NE IZLAZIŠ IZ KUĆE BEZ NJEGOVE DOZVOLE

Allah, dž.š., kaže: «Ostanite u vašim kućama!» Hafiz Ibn Kesir komentarišući ove kur'anske riječi veli: «To znači, držite se

vaših domova i ne izlazite bez potrebe, jer kako žena treba da sluša u svemu muža stoga joj se i ne dozvoljava izlazak iz kuće bez njegove dozvole.»

ŽENA U HIZMETU (USLUZI) SVOME MUŽU

Sestro muslimanko, imaš očite primjere iz života žena drugova Allahovog Poslanika s.a.v.s. koji su dovoljni i koji trajno govore kako su one hizmetile (služile) svoje muževe.

U Sahihu-Muslima bilježi se hadis od Esme kćerke Ebu Bekra koji kaže: «Oženio me Zubejr a da nije imao ništa od imetka osim konja. Tovala sam ga, hranila ga i počila vodom, mješala i pravila pomije, nisam to znala dobro raditi, pa su mi pomagale komšinice Ensarijke, i u svemu mu udovoljava od onog što mu treba.»

Nastavila je: «Nosila sam na glavi žito iz Zubejrove zemlje koju mu je Poslanik, s.a.v.s., dodijelio, a koja je obuhvatala dvije trećine ferseha.» (Sahihu Muslim, H. 2182.)

Resulullah s.a.v.s. veli: «Kada bi žena znala prava muža ne bi sjedala dok on ruča ili večera, sve dotle dok ne završi s jelom.» (Bilježi Et-Taberani u velikom Sahihul-Džami'u, H. 5259.)

MAJČINI SAVJETI KĆERCIMA NEPOSREDNO POSILIJE NJENE UDAJE

O kćerkice! Napustila si svoju kuću u kojoj si stasala, kuću u kojoj si započela svoje prve korake i otišla čovjeku kojeg nisi poznavala, mužu kojeg nisi voljela. Budi mu sluga da bi i on tebi bio. Odlikuj se ovim svojstvima, jer ona će ti biti zalag u životu:

PRVO I DRUGO: Poniznost sa skromnošću i poslušnost sa pokornošću.

TREĆE I ČETVRTO: Ispitivanje ukusa njegovih očiju i njegova nosa. Ne dozvoli mu da vidi nešto ružno na tebi niti da miriše išta sem lijepa mirisa.

PETO I ŠESTO: Privikavanje na vrijeme njegova spavanja i objedovanja, jer je jaka glad uzrok uzrujanosti, a nesanica srdžbe.

SEDMO I OSMO: Čuvanje njegova imetka i zaštita njegove porodice i rodbine, a glavna stvar kod imetka je dobro upravljanje njime a u porodici dobra organizacija. (Preneseno iz knjige Tabai'u En-Nisa')

SAVJET MUŽEVIMA

U onom što smo prethodno spomenuli pokušali smo da ukažemo našim sestrama, vjericama na pravi put kojeg ja Allah dž.š. prikazao u svojoj Knjizi i kojeg je Božiji Poslanik potvrdio u svom Sunnetu.

Međutim, to ne znači da je dozvoljeno mužu da napakosti svojoj ženi ukoliko se ne bude pridržavala ovih stvari, jer Poslanik veli: "Ne smije jedan vjernik da čini štetu vjernici, jer ako mu se ne sviđa nešto u njenom ahlaku, biće zadovoljan nečim drugim." (Muslim 1469 i Ahmed 8345, komentar Nevevija)

Pa ako ti žena otkazuje poslušnost ili je lošeg ahlaka, dužnost ti je da je savjetuješ i upućuješ na pravi put. Upozori je na Allaha dž.š. i uplaši Njegovom kaznom, a ako bude nastavila s neposlušnošću i lošim vladanjem udalji se od nje u postelji.

Međutim nije ti dozvoljeno da odlaziš iz kuće. Poslanik s.a.v.s. kaže: "Ne udaljuj se osim u kući..."

Ako se pokaje dobro je, a ako ne, opomeni je još jedanput i nastavi odbijanje u postelji.

Allah dž.š. veli: "A onih čijih se neposlušnosti pribojavate, vi posavjetujte, a onda se od njih u postelji rastavite, pa ih i udarite, kad vam postanu poslušne, onda im zulum ne činite!" (Sure En-Nisa', ajet 34.)

Hafiz Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, tumačeći ove riječi "Vadribuhunne" "Udarite ih" veli da ako ne budu poslušale opomenu, i odbijanje u postelji ne bude koristilo, onda je dozvoljeno da ih lakše udarite, kao što bilježi Muslim od Džabira da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao na "Oproštajnom hadždžu: "I bojte se Allaha u svojim ženama jer one su zarobljene kod vas a vaše pravo kod njih je da ne puste nikog kod vas a posebno one koje vi prezirete, pa ako to urade udarite ih udarcem od kojeg nema posljedica, dok je njihovo pravo da ih hranite i oblačite." (Tirmizi 1163, Ibn Madže 1851, Hasen kod Šejh Albanija)

Izraz "Darben gajre muberrihin" - znači "udarcem bez posljedica". Ovo potvrđuje Ibn Abbas i drugi, a Hasan El-Basri veli: "To znači da udarac ne ostavi traga, a Allah najbolje zna." (Tefsir Ibn Kesir 10/743)

Također treba izbjegavati udarce po licu pa makar bili i lakši, jer Resulullah s.a.v.s. veli: "I ne udarajte po licu..."

PRAVA ŽENE KOD NJENA MUŽA

Kao što muž traži od svoje žene da ispunjava svoje dužnosti i obaveze prema njemu, isto tako je on dužan da ispunjava svoje obaveze prema njoj i da izbjegava sve ono što joj može naštetiti i što može uvrijediti njene osjećaje.

Imami Ahmed bilježi u svom Musnedu (5/3) od Hakim bin Muavije El-Kušejrija koji prenosi od svog oca da je on upitao Poslanika: "O Allahov Poslaniče, kakva su prava žene kod nas?" Odgovorio je: "Da je hraniš kad se ti hraniš, da je oblačiš kad se oblačiš, da je ne udaraš u lice niti da je izbjegavaš osim u kući." A u drugom rivajetu se dodaje: "... i da je ne vrijeđaš." (El-Albani veli u svom Erva El-Galil 7/98 da je El-Hakim rekao da je hadis sahih, a s njim se složio i Ez-Zehebi)

U hadisu kojeg bilježi Buhari, Muslim i drugi od Abdullaha Bin El-Asa stoji da je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "O Abdullahu, nije li istina da danju postiš a noću ibadetiš?" Rekao sam: "Istina je Božiji Poslaniče." Pa je rekao: "Ne radi tako, posti ali i odmaraj (od posta), bdij ali i zaspaj, jer i tvoje tijelo ima pravo kod tebe kao i tvoje oko, a i tvoja žena." (Fethul Bari 9/299)

Muhammed s.a.v.s. kaže: "Onaj koji bude imao dvije žene pa bude jednoj više naklonjen, doći će na Sudnji dan sa iskripljenom polovicom lica." (Bilježi Ebu Davud, Et-Tirmizi i drugi a potvrdio ga je El-Albani u Irvaul-Galil 7/80)

Prethodne riječi, iako kratke, bile su sveobuhvatne i zato molim Allaha dž.š. Njegovim plemenitim imenima i uzvišenim svojstvima da okoristi mene i sve muslimane ovim dobrim djelom, i da nas ne učini od onih muževa koji traže svoja prava od žena, a da ne izvršavaju obaveze prema njima.

To ne znači da svaka strana kada vidi onu drugu kako krši zadate obaveze isto čini kršeći svoje, jer je svaka od njih odgovorna pred Allahom dž.š. za svoje obaveze.

POGOVOR

I na kraju kažimo muževima: "Bojte se Allaha, vi i vaše žene, opominjte ih dobrim kao što je to činio Poslanik s.a.v.s. kada veli: "Oporučujem vam u vašim ženama dobro, jer je žena stvorena od krivog rebra, a najiskrivljeniji je njegov vrh, i ako pokušaš da ga ispraviš slomit ćeš ga, a ako ga ostaviš ostade krivo, oporučujem vam u vašim ženama dobro." (Bilježe Muslim 1468, Buharija 5185 i drugi)

Neka od lijepih ponašanja prema ženi su:

- lijepo ophođenje,
- poučavanje Islamu i strpljenje u tome,

- naređivanje slijeđenja onoga što su Allah dž.š. i Njegov Poslanik naredili.

Ovo će ih odvesti u Džennet uz Allahovu pomoć i dozvolu.

Neka je salavat i spas na Allahova roba, Njegovog Poslanika i poslanikovu familiju. I naša posljednja dova je zahvala Allahu, Gospodaru svjetova.

BISMILLAHİ RRAHMANİ RRAHİM

OBAVEZNI USLOVI KOJE TREBA ISPUNJAVATI POKRIVENA MUSLIMANKA

1. POKRIVANJE ČITAVOG TIJELA

Allah dž.š. kaže: "A reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim, i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje, neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žene, i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite." (Sure En-Nur, ajet 31.)

U suri El-Ahzab, Allah, subhanehu ve teala, veli:

"O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je." (Sure El-Ahzab, ajet 59.)

2. DA HIDŽAB NEMA UKRASA NA SEBI

Kako Allah dž.š. veli u prethodnom ajetu sure En-Nur: "Ve la jubdine zinetehunne" I da ne pokažu svoje ukrase", znači općenito - tj. obuhvata sve vrste ukrasa, ono spoljno kao što je

haljina ako je ukrasi pa na sebe bude privukla poglede muškaraca.

Također nije logično da Allah dž.š. naredi da se pokrije jedna ljepota da bi se pokazala druga.

Ova zabrana obuhvata sve što ima na hidžabu od vezenih ili nekih drugih ukrasa, ili ono što žene stavljaju na maramu od skupocijenog kamenja da bi se ukrasile. Sve su ono zabranjeni ukrasi kojima se želi prikazati pred muškarcem.

A Allah dž.š., kaže: "U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte..." (Sure El-Ahzab, ajet 33.)

DOTJERIVANJE IZ OHOLOSTI

To znači da žena pokaže svoju ljepotu i ukrase u onome što izaziva mušku strast. Ovo je jedan od velikih grijeha na koje upozorava Poslanik s.a.v.s. u svom hadisu: "Za trojicu ne pitaj:

- čovjek koji napusti zajednicu (ispravnih vjernika muslimana) i odbije poslušnost imamu (halifi) te umre kao takav,

- robinja ili rob koji nije poslušao svog gospodara i umre kao takav,

- žena čiji je muž odsutan a obezbijedio ju je životnim namjernicama i ona se uzoholila, ne pitaj za njih!" (To znači ne pitaj za njih jer su oni od onih nastradalih.) (Bilježi El-Buhari u El-Edebul Mufred, a to prenosi i El-Hakim i drugi u Sahihul-Džami'u, H. 3058.)

3. DA NE BUDE NAMIRISANA

Istina je, ima veliki broj sahih hadisa u kojima se strogo zabranjuje da žena izlazi iz svoje kuće namirisana, a mi ćemo ovdje pomenuti one koji su nam trenutno dostupni da ne bismo previše duljili. Allahov Poslanik s.a.v.s. kaže: "Žena koja se namiriše i lijepo nakiti u namjeri da zavede grupu ljudi kraj kojih prođe bludnica je (griješnica je zbog takvog postupka koji može izazvati požudu i odvesti u blud)." (Bilježi Imami Ahmed sa dobrim senedom, Sahihul-Džami', H. 2701.)

4. DA HIDŽAB NE BUDE TIJESAN KAKO BI OCRTAVAO NJENE OBLINE

Imami Ahmed bilježi u svom Musnedu (5/205) od Usume Bin Zejda da je rekao: "Allahov Poslanik s.a.v.s. me je ogrnuo debelim ogrtačem, bio mu je to poklon od Dihje El-Kelbija, te

sam ga ja dao svojoj ženi, našto me Poslanik upita: "Zašto ne nosiš ogrtač?"

Odgovorio sam: "Dao sam ga ženi." A on mi reče: "Naredi joj da nešto obuče ispod njega jer se bojim da će ocrtati njene kosti." (El-Albani spominje da ga prenosi Ed-Dija' El-Makdesi u izabranim hadisima, Ahmed i Bejheki ga bilježe sa dobrim senedom.)

5. DA HIDŽAB BUDE ŠIROK I DA NIJE PROVIDAN

U Sahihu Muslima bilježi se od Ebu Hurejre da je rekao Božiji Poslanik: "Dvije vrste ljudi biće stanovnici Džehennema i ja ih (poslije ovozemaljskog života više) neću vidjeti:

- silnici u čijim su rukama bičevi debljine kravljih repova, kojima tuku svijet,

- i žene koje nose providnu odjeću kao da su gole, koje okreću lice od Allahove zapovijedi i sklone su zlim djelima, a glave su im kao grbe deva. Takve žene neće ući u Džennet niti će osjetiti njegov miris!"

6. DA ODJEĆA NE LIČI MUŠKOJ

Bilježi Imami El-Buhari u Sahihu da je Ibn Abbas, Allah neka je s njim zadovoljan, rekao: "Allahov Resul s.a.v.s. prokleo je muškarce koji oponašaju žene i žene koje oponašaju muškarce." (Fethul-Bari bi-šerhi, Sahihul-Buhari 10/332)

7. DA NE BUDE ODJEĆA OHOLOSTI

Muhammed s.a.v.s. je rekao: "Ko nosi odjeću oholosti Allah, dž.š., će ga obući istom odjećom na Sudnjem danu zatim će ga spaliti u Džehennemu." (Bilježe Ebu Davud i Ibn Madže u Sahihul-Džami'u H. 2526.)

HALJINA (ODJEĆA) OHOLOSTI JE: odjeća koju kada neko obuće izaziva divljenje i populariše osobu koja je nosi, kao što je vrlo skupocjena odjeća koju njen imalac oblači želeći da stekne dunjalučki ugled. Ovo se odnosi i na žene i na muškarce, a onog koji oblači takvu odjeću stići će kazna osim ako se pokaje, bio muško ili žensko, a Allah najbolje zna.

8. DA NE LIČI NA ĆAFIRSKU ODJEĆU

U vjerodostojnom hadisu kojeg bilježi Ebu Davud i drugi od Ibn Omera r.a. prenosi se da je Poslanik s.a.v.s. rekao: "Ko oponaša jedan narod on je od njih."

A u komentaru sljedećeg ajeta: "Zar nije vrijeme da se vjernicima srca smekšaju kad se Allah i Istina koja se objavljuje spomene, i da oni ne budu kao oni kojima je još davno data Knjiga." (Sure El-Hadid, ajet 16.) Ibn Kesir, Allah mu se smilovao, rekao je: "Zbog ovoga je Allah, dž.š., zabranio vjernicima da oponašaju kfire (nevjernike) u bilo čemu od glavnih stvari ili ogranaka.

U tumačenju istog ajeta od Ibn Tejmije, Allah mu se smilovao, kaže se "ve la jekunu", znači, opšta zabrana u oponašanju nevjernika.

PISMO SESTRI I MAJCI

Hvala Allahu, dž.š., i neka je salavat na Njegovog Poslanika Muhammeda, s.a.v.s.

Pišem vam ovo pismo jer vas volim. A onaj ko se najviše voli, njemu se želi najbolje i na dunjaluku i na Ahiretu. Otuda bih bila sretna, da budete i vi sretni i na ovom i na budućem svijetu. A biti sretan, istinski sretan, znači: spoznati pravu bit stvari. Spoznati da ima neko ko te pazi, ko te gleda i nadzire čak i kada spavaš, neko te hrani i kada ne stavljaš zalogaj u usta. Osjetiti blizinu Njegovu - najveća je sreća!

Ko to spozna, draga majko, istinski je sretan, jer istinska sreća traje vječno. Međutim, ono što me najviše boli je, upravo, naše neshvatanje ove suštine i naše labavo vezivanje za nit koja se nikada ne prekida. Iman (vjerovanje) samo što još diše u našim grudima. Kao da mu se čuju zadnji nefesi i izdisaji. Sestro moja, ne dopustimo da izdahne. Produžimo mu vijek. Time ćemo sebi najbolje pomoći. Možemo da ugasimo zadnji plamen našeg već utihlog imana ili ga možemo probuditi iz mrtvila i osvijetliti naše duhovne tunele.

Allah, dž.š., nas je stvorio, sestro moja, da Njemu ibadet činimo i da Nega Jednog i Jedinog obožavamo. Sva druga božanstva moraju padati pred Njegovom veličinom i sjajem. Razlog našeg stvaranja je upravo to:

"Stvorio sam džine i ljude samo zato da Mi se klanjaju."
(Sure Ez-Zarijat, ajet 56.)

Ako pogledamo, draga majko, što nam je Allah dž.š. podario, stvorivši nas u najljepšem liku i obliku, oslobodivši nas svakog robovanja - u robovanju Njemu Jedinom, onda nismo u stanju da Mu na svemu tome zahvalimo. Najbolji primjer u zahvalnosti Allahu, dž.š., nam je Allahov Poslanik s.a.v.s. koji je toliko dugo noću klanjao da su mu noge oticale. Aiša r.a. bi mu na to rekla: "Zašto to radiš Allahov Poslaniče, kada ti je Allah već oprostio tvoje grijeh?" Poslanik, s.a.v.s., bi joj odgovorio: "Pa zar neću biti zahvalan svome Gospodaru?!"

Trebamo nastojati da zaslužimo Allahovo zadovoljstvo i milost.

Ljubav prema Njemu treba da ruši sve prepreke na putu uzdizanja k Njemu, Njemu Vječnom, Jedinom, Milostivom, Plemenitom.

Ako tvrdimo da volimo našeg Gospodara, onda trebamo na Njegovom putu žrtvovati dio naših zadovoljstava, raskinuti naše savezništvo sa šejtanom i uploviti u luku Njegove blizine. Jer, ako smo zaljubljeni - sve smo u stanju žrtvovati za voljenog. Volimo ono što i on voli i radimo ono sa čim je on zadovoljan.

Prema tome, ako priznamo da volimo našeg Rabba dž.š.
- čime to pokazujemo?! Šta treba da uradimo da budemo u Njegovoj blizini i pod okriljem Njegove milosti?!

Ovo pitanje treba stalno da zaokuplja naša razmišljanja. Treba biti svjestan činjenice, ako smo se već zavjetovali Allahu dž.š. da ćemo Ga vjerovati, priznajući Šehadet, onda to podrazumijeva kompletno pokoravanje Uzvišenom Gospodaru. Onaj ko potpiše ugovor sa svojim Gospodarom, izgovarajući Kelime šehadet, to znači da se pokorava svim tačkama ugovora i ne može da zapostavlja ili odbacuje bilo koju tačku tog ugovora. "Zar vjerujete u jedan dio Knjige, a niječete drugi?!" (Sure El-Bekareh, ajet 85.)

Allah dž.š. upozorava:

"Kada Allah i Njegov Poslanik nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo da po svom nahođenju postupe. A ko Allaha i Njegovog Poslanika ne posluša, taj je sigurno skrenuo s pravog puta." (El-Ahzab, ajet 36.)

Sasvim je logično da se posluša Onaj koji je Poznavalac svih stvari i zna šta je za nas najpotrebnije, iako mi to svojim rezonovanjem nismo u stanju dokučiti.

Uslov da budemo vjernici, draga majko, odražava se u pokornosti i poslušnosti Allahu dž.š. i Njegovom Poslaniku s.a.v.s.: "I tako mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda,

zbog presude tvoje, u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore." (En-Nisa, ajet 65.)

Mnogi smo ovdje pali na ispitu. Jer, kako se nazivati vjernicima i očekivati Allahovu, dž.š., milost a biti pokoran svojim strastima i Iblisovim uputstvima?! Vrijeme je, sestro moja, da se konačno opredijelimo: u tabor Plemenitog Rahmana ili u tabor prokletog šejtana. Trećeg izbora nema!

Ono što me najviše muči i boli jeste labavo vezivanje za Allahovo dž.š. uže, čija se veza svakog momenta može prekinuti. Pogotovo smo mi, draga majko, zakazale na ovom području i u domenu našeg djelovanja: u obavezama kao majke, supruge i kćerke.

S druge strane, tamo gdje žena kao majka, supruge i kćerka treba da bude najjače i gdje je najveća njena vrijednost - upravo je tamo zakazala. Sestro moja - to je pitanje morala. Svakim danom, svjesno ili nesvjesno, srozavamo se sve više i dublje u ponor bez dna. Ono što je vezano za ahlak i čisto islamsko poštenje sve više se isparava i nestaje.

Mi, zanesene dunjalučkim sjajem i brzim tempom života, to gotovo i ne primjećujemo. Muževi, očevo i braća, na žalost ćutke prolaze gledajući naš pad. Ulema sve manje govori i piše o tome. Gotovo da je i prestala upozoravati na to. Dragi majko, ovo je naš ispit.

Temeljni. Položimo li ga, sve ostalo, inšaAllah, će biti lahko. Padnemo li na ovom našem najtežem dunjalučkom ispitu, zauvijek smo se srozale u džehennemski žar i zaslužile smo Allahovu dž.š. srdžbu. Zar nisi čula za Poslanikov a.s. hadis da je najviše žena vidio u vatri. Da, upravo nas žena! Nas koje smo zapostavile svoje obaveze i svoj moral srozale do najniže tačke, uporno slijedeći našeg nutarnjeg i vanjskog šejtana i njegovo zavođenje.

Istorija nas uči, draga moja sestro, da su svi veliki narodi doživjeli krah i propali - upravo zbog slabljenja morala. Prostudiraj istoriju svih velikih naroda, koji su već davno iščeznuli sa istorijske pozornice, pa ćeš ustanoviti da je glavni razlog, pored sporednih, bio odavanje bludu na ovom svijetu. Na budućem će im to biti razlog vječne patnje!

Nekada je žena bila kao biser u školjkama, ljubomorno čuvana na dnu morskih dubina.

Danas ne samo da ne treba roniti duboko u more i tražiti školjku, već je ne treba ni otvarati, s obzirom da su zbacile sve sa sebe, u ime tobožnje slobode i emancipacije, ne shvatajući da su postale roblje kojima se trguje!

Nekada se na pijacama izlagao i prodavao samo krompir, kupus, paradajz, kruške, jabuke, šljive i drugo voće i povrće, dok se danas, međutim, na pijacama i na drugim javnim mjestima izlažu razni dijelovi tijela. Svakom je dostupno da ih vidi, izmjeri, dodirne, opipa - jer danas nema ništa skriveno. Zbog toga sada i nema draži u tom pogledu.

Islam je vjera prirode. U njemu postoje zahir-vidljive i gajb-skrivene stvari, koje ćemo moći vidjeti tek na Budućem svijetu. To skriveno-gajb, vjernik s nestrpljenjem očekuje.

Ispunjen je nadom željno iščekujući susret sa svojim Voljenim Gospodarom. Nekada je i mladić iščekivao susret sa svojom voljenom, koja je bila u školjci morala. I, zamisli, kakva radost i za njega i za nju kada dolaze svatovi?!

Međutim, sestro moja, kod mnogih su danas svatovi postali samo puka formalnost, jer je školjka već davno otvorena!!!

Draga moja majko, odavno o ovome razmišljam. Međutim, očekivala sam da nam neko od uleme piše i govori o tome. Ali, usta su im zanijemila a pera presušila, pa sam zbog toga odlučila da vam se javim.

Da stvar bude još poraznija našli su se pojedinci među funkcionerima Islamske zajednice, koje mi smatramo ulemom, umjesto da argumentovano govore o Islamu i njegovim farzovima, oni iznose fetve, bez ikakvih argumenata, suprotne Allahovoj dž.š. Knjizi i Sunnetu Njegovog Poslanika s.a.v.s. Vjeruj mi, draga majko, zanijemila sam kada sam saznala da pojedinci od naše uleme (neka ih Allah Milostivi uputi) niječu Allahove dž.š. farzove. Mi znamo još iz mekteba šerijatsko pravilo: onaj ko zaniječe makar i jedan farz koji je Allah dž.š. naredio da se izvršava, postaje - kafir!!!

Da budem preciznija, draga majko, radi se o oblačenju i pokrivanju muslimanke. Svjedoci smo da su pojedini funkcioneri IZ, ne bojeći se i ne stideći Dragog Allaha, vadili fetve iz svojih dubokih džepova, izjavljujući da muslimanka ne treba biti pokrivena i time svjesno prihvatiti šejtanovu objavu!

Ako kojim slučajem, usljed raznoraznih okolnosti ne izvršavamo bilo koji od Allahovih dž.š. farzova određenih Kur'anom i Sunnetom, onda smo veliki grijешnici - ali ostajemo u

Islam, međutim, ako zanijemo ono što je Allah dž.š. strogo naredio da se izvršava - otpadamo od vjere.

Zato ti i pišem, sestro moja, da kojim slučajem ne zanijećeš ovaj Allahov dž.š. farz, niti bilo koji drugi, pa da ti istoga trenutka izdahne tvoj iman, te da ti sva tvoja djela koja si uradila ostanu bezvrijedna. Znam, da pogotovo, ovaj Allahov, dž.š., farz - pokrivanje - nije lahak i da treba dugo vremena da se savlada šejtan na tom putu, jer je, upravo, borba sa samim sobom i svojim nutarnjim šejtanom najteža dunjalučka borba.

Islam nas uči da svaki propis sagledavamo u njegovoj cjelosti, da pokušavamo svojim rezonovanjem otkriti smisao određenog propisa - tamo gdje nam je to dostupno. I uvijek, zapamti, sagledati svaki islamski propis u cjelini islamskog učenja. Nikada ga ne izdvajaj iz cjelokupnog učenja! Ako, na primjer, izdvojimo ciglu iz jedne impozantne građevine, sama cigla nam ne može predstaviti ljepotu i veličinu te zgrade. Ili, ako izdvojimo od čovjekovog cjelokupnog tijela npr. prst i ako ga posmatramo odvojeno od tijela, ustanovimo da je on izdvojen, osuđen na sušenje i brzo umiranje i tek spojen u jedno tijelo, sa čitavim organizmom on dobija na vrijednosti, funkcionalnosti i ljepoti. Tako ni jedan propis u Islamu, ako ga posmatramo i otrgnemo iz njegove cjeline, kao što to čini Zapad u objašnjavanju islamskih propisa, ne može nam pružiti pravu svoju veličinu i ljepotu, jer smo ga otrgli od njegove duše.

Zato smo i pokrivanje žene u Islamu: u namazu i van njega, dužni posmatrati u cjelini islamskog učenja, kako bi nam i odgovor na pitanje: da li je Islam želio pokrivanjem žene učiniti je poniženom, robom i manje vrijednom, kao što to tumače zli jezici, ili joj je ovim farzom ukazao počast i uzdigao je iz prašine - dobilo na punini!

Ako analiziramo ovaj farz u cjelini islamskog učenja, shvatićemo da je oblačenje koje je Islam propisao muslimanki keramet i čast za nju, da je čuva od poniženja, da je štiti da ne postane samo tijelo i ništa više i da je spriječi da ne padne na životinjski nivo! Upravo je islamsko oblačenje najbolja brana i najbolje oružje koje čuva moral žene!

Izvršavanjem ovog i drugih Allahovih, dž.š., farzova, jasno se očituje istinska pokornost Allahu, dž.š., i Njegovom Poslaniku, s.a.v.s.. Time se pokazuje da li lažemo kada izgovaramo: "Svedočim i vjerujem da nema drugog boga osim Allaha dž.š. i svjedočim i vjerujem da je Muhammed s.a.v.s. Allahov rob i Allahov Poslanik". Tvoje pokrivanje u svakidašnjem životu, sestro moja, je rušenje tvojih kipova i idola koje je šejtan u tebi tokom vremena isklesao.

Ako kažeš: pa zašto da se baš ja pokrivam - pa, sestro moja, pokrivala su se daleko bolje i od tebe i od mene: pokrivala su se žene Allahovog Poslanika s.a.v.s. - majke pravovjernih!

Ako, pak, primijetiš: da se ne pokriva većina današnjih muslimanki - pa, sestro moja, zar većini žena nije zagarantovan boravak u Džehennemu?! Zar i ti želiš vizu za vječni boravak s njima u vatri?!

Ako želiš da se ponašaš kao većina svijeta - pa oni će te odvatiti od Allahovog dž.š. puta! Zar nisi čitajući Kur'an primijetila da Allah, dž.š., često spominje: Većina ljudi ne zna, većina ljudi ne vjeruje!

Ako međutim, kažeš da se ne možeš pokrivati zbog vrućine, jer bi se mogla veoma znojiti: ne zaboravi, sestro draga, džehennemska vatra je vrelija i užarenija od julske i

avgustovskog sunca i njegovih toplih zraka!!! Slobodna si da izabereš, pa - bujrum!

Osim toga svi, koji su živjeli ili žive u mnogo toplijim krajevima od našeg podneblja, kažu da se zaštita od toplote i sunca ne vidi u otkrivanju, nego baš suprotno u pokrivanju, pa vidimo da čak i muškarci u tim toplim krajevima nose razne marame (gutre) i dugu odjeću kako bi se zaštitili od vrućine. Nismo našli nikog od njih da je otkrio glavu ili obukao kratke hlače jer je vruće. Obukli su se na pomenuti način da bi se zaštitili od vrućine.

Draga majko, ne pokrivati svoje tijelo je haram. I zamisli sada: kada bi ti neko svaki dan donosio flašu alkohola da piješ ili kilogram svinjskog mesa da jedeš - kako bi se osjećala? Sigurna sam da bi se na to zgražavala i rekla: Ne, neću to da jedem i pijem, jer je to haram! Ama, isto je tako haram, draga moja majko, pokazivati drugima bilo koji dio svoga tijela. I postavi sama sebi pitanje: Kako Allahu dž.š. dati dževab (odgovor) ako čitav život prođe, a ti uporno hodala otkrivena i uprono, neumorno i svakodnevno činila haram - otkrivajući se!!!

Zar nisi, sestro moja, pročitala u Kur'anu da će svaka osoba na svom vratu nositi svoje grijeh?! Mako moja, znam da su ti kosti slabašne i da ti noge klecaju - pa kako da poneseš terete grijeha za ovakvu vrstu harama?!

Znam i to da ćeš primijetiti da treba prvo pokriti svoj jezik i ostalo, pa tek onda čitavo tijelo. Međutim, ti moraš biti svjesna, da pokrivanje tvoga tijela ne čuva samo tebe, već što je vrlo, vrlo važno - čuva i druge! Ako recimo, prođeš ulicom razgolićena, pa neko od muškaraca strastveno pogleda za tobom, a to se neizbježno događa, ti ćeš nositi svoj grijeh, kao i grijeh one koje si izazvala da pogriješe, mada će i oni odgovarati što nisu obarali svoje poglede.

Tvoja uloga nije da druge izazivaš, da im pokazuješ dijelove svoga tijela, da se uljepšavaš, kitiš i namirisavaš. Ne zaboravi, sestro moja, ti si vrijednija od flašice mirisa i parfema, daleko si vrijednija od izreza na grudima ili na suknji; daleko si vrijednija od izazova i kuckanja tvojih štiklica i daleko si vrijednija od karmina na tvojim usnama i raznih šara na tvom licu! Tvoja vrijednost i tvoja ljepota je ljepota tvoje duše i tvoga poštenja.

I neka ti je, sestro, stalno na umu: da Onaj Koji je propisao ovaj farz ne želi da nam naškodi, niti da nas ovim činom vrati u prošlost ili Srednji vijek, kako neki džahili i na Istoku i na Zapadu žele da prikažu, nego naprotiv, ovim nas Allah dž.š. uzdiže, otvara nam horizonte Svoje milosti i čuva naš moral i moral drugih.

Zato ću pokušati, inšaAllah, u slijedećim recima, na osnovu islamske literature, predložiti i sebi i tebi islamski stav o ovom pitanju; pitanju oblačenja muslimanke, kao i faktorima koji utiču na čuvanje ali i ugrožavanje njenog morala.

Prvo da naglasimo da je pokornost u Islamu zasnovana na imanu, pa onaj koji ima jak iman, prihvaćiće Allahove dž.š. imperitive, a odbaciti ono što mu je zabranjeno.

Da bi se islamski moral sačuvao, Allah dž.š. je postavio određene brane i granice koje čuvaju čovjeka i ženu od svih faktora koji utiču na aktiviranje pohota i strasti.

Učinio je stid jednim od kontrolora čovjeka i njegovih aktivnosti. Stid je snaga koja ga čuva od grijeha i negativnosti. Allahov Poslanik s.a.v.s. je rekao:

"Svaka vjera ima ahlak, a ahlak Islama je stid." (Ibn Madže 4181, hasen)

U drugom hadisu Muhammed s.a.v.s. veli:

"Ako se ne stidiš radi šta hoćeš." Znači, ako si izgubila stid, kao regulator ljudskih aktivnosti, onda je neophodno da nad tobom nadvladaju životinjski porivi i negativnosti. Islam ga je učinio sastavnim dijelom same vjere. Muhammed a.s. veli:

"Stid je dio vjere."

Islam je, kao što je poznato strogo zabranio blud. Međutim, on nam pokazuje i metode kako i na koji način se udaljiti od bluda i kako ga u korijenu sasjeći. Otuda podstiče na stid i razvija svijest kod vjernika kako se ne bi približio tom poroku. Šerijat kažnjava vršenje bluda, naravno ako se nađu četiri vjerodostojna svjedoka koji će posvjedočiti da su vidjeli svojim očima sam čim bludne radnje, ali ne kažnjava samo približavanje njemu, kao što je pogled (naravno, ovo je vezano za dunjaluk), što je ostavljeno čovjeku i njegovoj svijesti, podstičući ga da snagom svoga imana

odagna od sebe šejtanovo došaptavanje i pohlepu svojih pohota, na što upućuje i hadis Muhammeda s.a.v.s:

"Oči čine blud svojim pogledom, ruke dodirom, noge hodom (na tom putu), blud jezika je izgovaranje, blud duše je želja i pohota (za tim), dok sramotni dio to osvjedočava ili iznevjerava." Zbog toga je vrlo važno - obarati pogled za koji Islam propisuje kaznu još i na ovom svijetu jer je pogled prvi faktor koji podstiče na blud: Allah dž.š. u Kur'ani-Kerimu veli:

"Reci vjernicima neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim, to im je bolje, jer Allah uistinu zna ono što oni rade. A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim..." (En-Nur, ajet 30-31.)

Allahov Poslanik s.a.v.s. kaže:

"Imaš pravo na prvi pogled, ali čuvaj se drugog." Tako je jednom prilikom rekao Aliji r.a.:

"O Alija, ne prati pogled pogledom, jer na prvi pogled imaš pravo a na drugi - ne! (Bilježi Ebu Davud, Tirmizi, Ahmed, Bejheki i dr.) Džabir b. Abdullah r.a. pitao je Allahovog Poslanika s.a.v.s. o iznenadnom pogledu, na što mu je Resul odgovorio:

"Sklanaj svoj pogled!" (Bilježi Muslim, Ebu Davud, Tirmizi, Ahmed, Darimi, Hakim i dr.) Međutim, svjesni smo da se pogledi ne mogu izbjeći, kao što su to ashabi naveli Allahovom Poslaniku s.a.v.s. pa im je on odgovorio da u tom slučaju obaraju pogled. Ebu Seid El-Hudri r.a. kaže da je čuo Allahovog Poslanika s.a.v.s. gdje kaže: "Čuvajte se sjedenja po putevima!" Prisutni upitaše: "A šta ako budemo imali potrebu da se na

putevima zadržavamo jer na njima razgovaramo?" On im odgovori: "Ako se već budete zadržavali na putu, onda se odužite prema njemu!" "A kakav je naš dug prema putu, Allahov Poslaniče?" - upitaše. On im odgovori:

"Obaranje pogleda, neuznemiravanje drugoga, uzvratanje na selam, upućivanje na dobro a odvratanje od zla." (Bilježi Buhari, Muslim i Ahmed b. Hanbel)

Drugi faktor koji podstiče na blud jeste govor. On može veoma lahko da pokrene uspavane strasti kod čovjeka onoga momenta kada žena progovori, a pogotovo ona koja usiljeno govori. Allah dž.š. zato i upozorava:

"Ako se Allaha bojite, na sebe pažnju govorom ne skrećite, pa da u napast dođe onaj čije je srce bolesno, i neusiljeno govorite!" (El-Ahzab, ajet 32.)

Zabranjeno je, takođe, da žena opisuje svom mužu drugu ženu, pogotovo njene skrivene dijelove tijela (avret), kako kod njega ne bi izazvala pohotu i razmišljanje o njoj. Allahov Poslanik s.a.v.s. o tome kaže:

"Neka žena ne opisuje drugu ženu, tako da njen opis njenom mužu bude kao da gleda u nju." (Bilježi Tirmizi)

Da je govor sredstvo koje aktivira kod mnogih pohote i strasti, vidimo i iz hadisa, da kada imam u namazu nešto zaboravi, pa je neophodno upozoriti ga: muškarci će ga upozoriti izgovaranjem: "Subhanallah", dok je ženama zabranjeno čak da glasno izgovaraju i "Subhanallah", već će one udariti rukom po ruci i time upozoriti imama na njegovu grešku, odnosno zaborav. (Bilježe Buharija i Ebu Davud)

Da nije opasan samo ženski glas da izazove fitneluk i razbukta strasti, već i njeno zveckanje nečim što će ljude podsjetiti na njeno prisustvo - najbolje će nam potvrditi kur'anski ajet: "... i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju." (En-Nur, ajet 31.)

U našem današnjem vremenu to bi bilo slično hodanju u štiklama čiji zvuk skreće pažnju prolaznika.

Šta poslije ovoga reći za našu svakodnevnu praksu, gdje žene i djevojke uče mevlude, ilahije ili Kur'an pred muškarcima, a da ne govorimo o njihovom pjevanju - gdje melodičnost ženskog glasa upravo pogađa žice ljudskih strasti i raštimava ih!

Treći faktor koji rasplamsava ljudske strasti jeste namirisavanje žene. Trebamo znati da je Allahov Poslanik s.a.v.s. namirisanu ženu, koja kao takva izađe među ljude, uporedio sa bludnicom, želeći time ukazati na veoma opasno djelovanje mirisa na razbuktavanje strasti kod osoba drugog pola. Ebu Musa El-Eš'ari r.a. prenosi od Allahovog Poslanika s.a.v.s. da je rekao:

"Žena koja se namiriše, pa prođe pored skupa ljudi, ona je takva i takva (znači: bludnica)." (Bilježe Ebu Davud, Nesai, Tirmizi, Ahmed, Hakim, Ibn Hibban, Ibn Huzejme i dr.)

Namirisavanje je zabranjeno i onoj ženi koja ide u džamiju. Zejneba Es-Sekafijja r.a. prenosi od Allahovog Poslanika s.a.v.s. da je rekao:

"Kada neka od vas želi da prisustvuje namazu u džamiji - neka ne upotrebljava miris!" (Bilježi Muslim, Malik i Ebu Avvame)

Musa b. Jesar prenosi slučaj kada je jedan žena prošla pored Ebu Hurejre r.a. koji je zapitao:

"Slugo uobraženosti, želiš u džamiju?" Odgovorila je: "Da." Rekao joj je: "Zar u džamiju namirisana?" Rekla je: "Da." Tada joj je Ebu Hurejre r.a. rekao: "Vrati se, pa to otkloni od sebe, jer sam čuo Allahovog Poslanika s.a.v.s. gdje kaže: "Ni jednoj ženi se neće namaz primiti, koja krene u džamiju a iza nje ostaje miris - sve dok se ne vrati i otkloni taj miris." (Bilježe Bejheki i Ibn Huzejme u "Sahihu")

Kada je namirisavanje žene koja odlazi u džamiju ovako strogo zabranjeno, kakva je tek zabrana namirisavanja kada žena odlazi u čaršiju ili drugo mjesto?!

Hejsemi spominje u djelu "Ez-Zevadžir" (2/37) da izlazak žene, namirisane i nagizdane, spada u velike grijeha - makar joj to dozvolio njen muž. Međutim, s druge strane, Islam preporučuje, čak i podstiče da se žena namiriše i dotjeruje svome mužu, kako bi mu bila što privlačnija, a kad izlazi među druge ljude da to uklanja.

Četvrti faktor koji aktivira strasti kod osoba suprotnog pola jeste razlgoličavanje dijelova tijela. Upravo u čuvanju avreta i skrivanju dijelova tijela od pogleda onima kojima to nije dozvoljeno, Islam se razlikuje od svih civilizacija na svijetu. Kod drugih civilizacija pokazivanje i otkrivanje tijela ne predstavlja grijeh, već se, naprotiv, podstiče, a odjeća koja postoji nema svrhu pokrivanja tijela, već predstavlja jednu vrstu uljepšavanja i ukrašavanja čovjeka i žene. Otuda se danas u drugim civilizacijama i kulturama, posebno na Zapadu, izuzetno prati moda i sve što je vezano za formalni, sekundarni dio ljudskog života a zapostavlja primarna ljepota - ulješavanje duše i duhovnih kvaliteta. Međutim, u Islamu odjeća ne predstavlja jednu vrstu ulješavanja i izazova za poglede drugih, nego ona

ima vrlo važnu i neophodnu ulogu u skrivanju ljudskog tijela i smanjenju rasplamsavanja strasti među osobama suprotnog pola.

Koliko Islam vodi računa da odvoji ljudsku od životinjske vrste, pored ostalog, vidi se i iz toga da Islam ne dozvoljava ni čovjeku kada se osami sa ženom - zbog meleka - da se potpuno razgoliti. Allahov Poslanik s.a.v.s. je rekao:

"Čuvajte se razgolićavanja, jer su s vama oni koji se nikada ne odvajaju od vas (tj. meleki), osim kada obavljate nuždu i kada prilazite svojim ženama, pa stidite ih se i ukažite im poštovanje!" (Bilježi Tirmizi)

U drugom hadisu koga, takođe bilježi Tirmizi, veli se: "Najveći stepen stida je da Islam nije zadovoljan sa osobom koja se potpuno razgoliti ni kada je sasvim sama, jer je Allah najpreči da Ga se stidi."

Slična je stvar i kod onih žena koje imaju na sebi odjeću, ali je ona providna ili tijesna tako da pokazuje određene dijelove tijela, za koje je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao:

"Žene koje nose prozirnu odjeću kao da su gole, okrećući se od Allahovih zapovijedi i radeći loša djela, dok su im glave kao grbe od deva. Takve žene neće ući u Džennet, niti će osjetiti njegov miris. A miris Dženneta širi se na toliku i toliku udaljenost!" (Bilježe Muslim, Ahmed i Taberani u "Mudžemus-sagiru")

Komentarišući ovaj hadis Ibn Abdul-Berr kaže:

"Ovim hadisom je Allahov Poslanik s.a.v.s. želio reći i upozoriti na žene koje će oblačiti providnu odjeću ili odjeću stegnuta uz

tijelo, te će biti samo formalno obučene, ali su, ustvari, razgolićene." (Vidi: Es-Sujuti: Tenwirul-Haywalik 3/103)

Zar se ovaj hadis ne odnosi na one žene koje imaju izreze na grudima ili suknjama, računajući da imaju odjeću, a ustvari, su razgolićene i njihovi avreti su svakome od prolaznika dostupni?! Kako takve žene misle osjetiti džennetski miris?!

Peti faktor koji rasplamsava strasti kod osoba suprotnog pola jeste njihovo osamljivanje. To vrlo često razultira i samim činom bluda. Islam to pokušava spriječiti u samom početku i ne dopušta šansu za tako nešto. Zbog toga Islam zabranjuje osamljivanje muškarca i žene, ako nisu u bliskim rodbinskim odnosima, jer ako se osame, među njima je treći - šejtan. Dakle, zabranjeno je ženi sjediti nasamo sa čovjekom koji joj nije mahrem, pa makar on bio i od njene rodbine. Treba napomenuti da tečić, amidžić, dajdžić i sl. nisu mahremi, kao što je to pomenuto u kur'anskom ajetu u suri Nur 31-i ajet. Šejtanu je to glavna uloga, on svaki grijeh uljepšava i pokušava ga učiniti slađim, pa je zbog toga potrebno sve takve prilike izbjegavati.

Muhammed s.a.v.s. je to jasno poručio u jednom hadisu, koga prenosi Ukbe b. Amir r.a., a koji glasi:

"Čuvajte se osamljivanja sa ženama." Na to jedan od Ensarija upita: "A šta misliš za hamwa?" Muhammed a.s. odgovori: "Hamw je smrt!" (Bilježe Buharija, Muslim, Tirmizi i dr.)

U svojoj zbirci hadisa J. Memić riječ "hamw" prevodi sa "prijatelj". Međutim, Imami-Nevevi u svom poznatom djelu "Rijadus-Salihin" poslije ovog hadisa doslovno kaže: "Hamw je neko od bliske rodbine muža: kao njegov brat (znači: djever), njegov bratić ili amidžić. (Vidi: Rijadus-Salihin, hadis br. 1628) Dakle, zabranjeno je ženi da se osamljuje sa svakim ko nije u

tijesnim rodbinskim odnosima sa njom, pa čak i sa bliskom rodbinom njenog muža - kako ne bi kojim slučajem došla u iskušenje koje šejtan stalno priređuje.

Sve one i druge faktore, koje razbuktavaju i aktiviraju ljudske strasti i približavaju osobe suprotnog pola činu bluda, Islam pokušava sasjeci u korijenu. Ko, međutim, i pored svih tih brana i upozorenja izvrši bludnu radnju, Islam mu još na ovom svijetu propisuje strogu kaznu kojoj pribjegava samo u krajnjoj granici. Prije toga on kuca na vrata ljudske svijesti i njegovog imana. I kada određuje kaznu za ovu bludnu radnju, čini to da spriječi širenje nemorala i razaranje ljudskog društva. Ovaj islamski stav je u krajnjoj liniji duboko human, mada to mnogi ne mogu da shvate. I tek kada se mnoge savremene bolesti - kao što je sida i druge - još više razbuktaju i prošire, mnogi će tek tada shvatiti duboku mudrost ovog islamskog propisa, ali za mnoge će biti, na žalost, isuviše kasno.

Jedan od faktora koji veoma uspješno sprječavaju nastanak bluda i sprječavaju eksploziju ljudskih strasti jeste, svakako, pokrivanje ljudskog tijela.

I DIO

POLOŽAJ ŽENE PRIJE I POSLIJE OBJAVE ISLAMA

Hvala pripada Allahu. Njemu se zahvaljujemo, od Njega pomoć i oprost tražimo.

Utječemo se Allahu od zla naše duše i od loših djela. Koga Allah uputi nema mu zablude, a koga Allah na stranputici učini, nema toga ko će ga uputiti. Svjedočim da nema Boga sem Allaha jedinog. Nema Mu druga i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik.

"O VJERNICI! BOJTE SE ALLAHA KOJI VAS JE STVORIO OD JEDNOG ČOVJEKA, OD NJEGA JE STVORIO NJEGOVU SUDRUŽNICU I OD NJIH DVOJE RASPROSTRANIO MNOGO MUŠKARACA I ŽENA. I BOJTE SE ALLAHA ČIJIM IMENOM VI POTRAŽUJETE JEDNI OD DRUGIH PRAVA I ČUVAJTE VEZE RODBINSKE. ZAISTA JE ALLAH NADZIRATELJ NAD NAMA."

"O VJERNICI! BOJTE SE ALLAHA, GOVORITE ISTINITE RIJEČI DA BI VAM POPRAVIO VAŠE POSLOVE I OPROSTIO VAM VAŠE GRIJEHE, A KO BUDE SLUŠAO ALLAHA I NJEGOVA POSLANIKA, TAJ JE POSTIGAO VELIKI SPAS."

Položaj žene i svi problemi vezani za ženu oduzeli su veliki dio vremena muslimanima, a posebno u posljednje vrijeme i to stoga što su neprijatelji Islama našli ono što su dugo vremena tražili. Napali su kuću muslimana, da im pokvare njihovu AKIDU (ispravno vjerovanje) i njihov AHLAK (lijepo vladanje).

U tu svrhu koriste sva sredstva informisanja i javnog mnijenja (TV, radio, novine, časopise, razne reklame itd.).

To sve koriste da prikažu ženu kao sredstvo izazova i privlačenja. Čas je prikažu potpuno голу, čas kao pjevačicu i čas plesačicu itd., a ne žale ni truda ni novca u tom poslu i njihove spletke prelaze svaku granicu.

Navešćemo jedan primjer:

Reklamiranje stvari koje nisu nužno potrebne za kuću, nose na sebi slike lijepih žena kao npr. na šamponima, pa čak i na nekim lijekovima. To nije čudno, jer neprijatelji Islama koriste svaku priliku da muslimanima pokvare i unište vjeru.

Evo zaključaka nekih zapadnjaka o načinu odvrćanja od Islama.

GLADSTON, jedan od kršćana koji mrzi Islam je rekao: "Neće se poboljšati situacija na Istoku sve dok ne otkrijemo hidžab sa lica žena i dok s njim ne pokrijemo Kur'an."

ZUWEMER je rekao: "Kršćanke ne moraju brinuti jer je sigurno u srcima muslimana narasla ljubav i žudnja za evropskim naukama i emancipacijom."

Kršćanin sa još većom mržnjom, JAN PAUL RO je rekao: "Uticaj Zapada na islamsko društvo najviše se vidi u promjenama koje okrenu društvo naopako, tj. u oslobođenju žene."

To su samo neke od njihovih priča i planova protiv muslimanki. Takođe, ima ljudi koji se predstavljaju kao muslimani, a koriste svaku priliku da kvare ugled žene, pa propagiraju svoje sumnjive ideje i prohtjeve.

Nekad se pokažu kao miroljubivi, rado daju savjete. Kroz njihovu priču ponekad ubacuju lažne ideje, navodno da traže pravdu, a odgovor na to je: ("I SPLETKARILI SU A ALLAH IH JE NJIMA POSTAVLJAO, A ALLAH TO NAJBOLJE ČINI", (Sure Anfal, ajet 30.), tako da se oni čas smiju, čas šute, čas pokazuju žaljenje. Kad im se ukaže prilika, pokažu zube te otkriju svoje pravo lice i javno ispoljavaju zle namjere ("I DOISTA SU PLELI SPLETKU SVOJU, A KOD ALLAHA JE SPLETKA NJIHOVA, MAKAR SPLETKA NJIHOVA BILA (takva) DA SE POKRENU NJOME BRDA..." (Sure Ibrahim, ajet 46.), mijenjaju lice prema situacijama kao što gušter mijenja kožu.

Naime, oni jednom nametnu temu hidžaba da bi pokvarili tu sliku, jednom napadaju višeženstvo, navodno da je to nepravda i ugnjetavanje prava žene, ponekada dižu prašinu oko teme: muškarci upravljaju, vode brigu o ženama te traže da su ravnopravni muškarac i žena, pod izgovorm da je to pravedno.

"ZAISTA ONI ČINE RAZNE SPLETKE A JA IH NJIMA POSTAVLJAM." (Sure El-Tarik, ajet 15-16.)

"NASTOJE PREVARITI ALLAHA A ON NJIH ZAVARAVA." (Sure En-Nisa, ajet 142.)

Tako oni pričaju razne priče, a najviše o ženi. Njihovu smutnju emituju preko sredstava informisanja (radio-televizija, novine, časopisi itd.) i kad se otkriju njihove spletke ponizno se sakriju da se ne bi poznali.

"RUŽNO JE KAKO ONI PROSUĐUJU." (En-Nahl 59)

Svakako, te priče imaju navijače i radoslušaoce, one koji su slabog imana, sa bolesnim dušama i lošim namjerama.

To su ljudi koji su izdali Allaha i izdali svoj muslimanski ummet (narod). Oni veličaju i blagosiljaju te priče. A kako je drsko to što oni rade.

Pa ti, majko i sestro, strogo ih se čuvajte, jer vjerujem da znate da oni ne pišu niti objavljuju svoje priče iz ljubavi prema pravdi, naprotiv, oni vode žestoki rat protiv propisa čiste vjere Islama, jer, kako oni tvrde, u vjeri su slobode potisnute, a strasti okovane.

To je dokaz pokvarenosti njihove pameti, jer Onaj Koji je stvorio sve ljude i u njima strasti, zna šta je za njih najbolje (pa zar da ljudi znaju bolje od Allaha), ali očito je da su ljudi izašli iz okvira zdrave pameti.

Majko, sestro, vi ste škola sadašnjih i budućih generacija. Zato, borite se Allaha u izvršenju povjerenog vam zadatka koliko je to moguće.

I sjećajte se majki mu'mina (Poslanikovih s.a.v.s. žena r.a.), žena ashaba i tabiina (prvih generacija muslimana) i onih

mu'minki koje su namirisale knjige islamske historije svojim ahlakom (moralom) i ponosom u vjeri.

Potrebno je da upoznate položaj žene prije Islama pa da zaključite koliko ima istine u pričama onih koji propagiraju raspuštenost i raskalašenost i onih koji govore da je Islam nepravedan prema ženama.

Citirat ću riječi jednog evropljanina, koji je shvatio ono što mnogi nisu ili neće da shvate, oni koji se ubrajaju među muslimane. GUSTAV LOPON, kaže: "Islam je imao veći uticaj da se podigne položaj žene od mnogih evropskih zakona i to se najbolje da vidjeti kad se istraži kakav je bio status žene na Istoku prije objave Kur'ana, odnosno prije Islama."

Vidi ti, ljubomorna muslimanko, kako je ovaj shvatio i razumio ono što pokušavaju licemjeri sakriti.

"NJIHOVA SRCA SU BOLESNA I ALLAH IM JE POVEĆAO BOLEST." (Sure El-Bekara, ajet 10)

Zato ti muslimanko odbaci sve njihove laži i spletke i zgazi to stopalima svojim, te im reci: "Kako ste vi nevaljali kad nevjernik bolje od vas zna šta je dobro."

A sada sestro, evo nekoliko primjera kako je žena živjela prije Islama. Sama ćeš vidjeti kolika je razlika između statusa žene prije i poslije Islama, te kako je Islam regulisao položaj žene.

1. KOD GRKA: Žena je bila ponižena, smatrali su je nečistom i šejtanovim djelom. Nije imala nikakva prava, kao npr. pravo na miraz, raspolaganje s novcem. Prodavali su je i kupovali kao robu.

2. KOD RIMLJANA: Oni su smatrali da žena nema dušu. Zbog toga je žena mučena najsvirepijim načinima.

Polivali su ih vrelinim uljem i vezali za stubove. Vezali su nedužne žene za repove konja i tjerali ih da trče sve dok žena ne umre.

3. KOD KINEZA: Kinez je imao pravo da prodaje svoju ženu kao ropkinju, čak (ako želi) da je živu zakopa u zemlju. Ako muž umre i žena ostane udovica, roditelji muža imaju pravo na nju kao robu i mogu je naslijediti.

4. ŽENA U HAMURABIJEVU ZAKONU: Hamurabi je u svom zakonu ubrajao ženu u stoku. A ako čovjek ubije nečiju kćerku, mora svoju kćerku dati njenom ocu da je ubije ili da je ima.

5. KOD INDIJACA: U hinduskom zakonu stoji: "Trpljenje, vjetar, smrt, pakao, otrov, zmije i vatra, nisu gori od žene."

Kod Hindusa žena nema pravo na život nakon muževe smrti, mora umrijeti isti dan, živa se baciti u vatru. Nekad je prinesu idolima kao žrtvu.

6. KOD PERZIJANACA: Dozvoljeno je ženiti se sa majkama, sestrama, tetkama i kćerima od brata i sestre.

Žena u periodu menstruacije je bila udaljavana daleko od grada i niko se nije smio s njom družiti, sem njena posluga koja je služi. Ne samo to, nego je muškarac imao, apsolutnu vlast nad ženom, mogao joj je uskratiti pravo na život.

7. ŽENA KOD JEVREJA: Neke sekte židova smatraju žensko dijete sluškinjom i otac ima pravo da je prodaje kao maloljetnicu.

Inače, Jevreji smatraju ženu prokletstvom, jer je ona zavela Adema. Kad dobije menstruaciju, ne sjedaju sa njom niti jedu sa njom, čak ništa ne smije dodirnuti, da ne bi postalo nečisto.

Neki ostave ženu u šatoru u periodu menstruacije i obezbjeđuju joj hranu i piće dok taj period ne prođe.

8. ŽENA KOD KRŠĆANA: Jedan od svećenika je rekao: "Žena je zlo bez kojeg se ne može, ona je ljupka i privlačna. Ona je veliki problem maskiran i ofarban raznim bojama."

Drugi je rekao: "Žena je ulazna vrata šejtanu u čovjeka, kosi se sa Božijim propisima (propovijedima) i kvari muškarca."

Francuzi su 586. godine održali konferenciju s ciljem da istraže da li je žena čovjek ili ne? Da li ima dušu ili ne? I ako ima dušu, da li je to životinjska ili čovječija duša? I ako je to čovječija duša, da li je na istom ili nižem nivou od duše muškarca?

Na kraju je odlučeno da je žena čovjek, ali je ona stvorena samo da služi muškarcu.

Jeste li primjetile, drage sestre i majke, dokle su svi omalovažili ili ponizili ženu? To su ljudi, očevi zapadne civilizacije.

Evo još nekoliko smiješnih, odnosno žalosnih prizora statusa žena u kršćanstvu:

Engleski parlament za vrijeme kralja Henrika VIII izdao je odluku o zabrani čitanja Biblije ženama, jer je žena (kako tvrde) nečista. Neki izvori tvrde da je u Engleskoj sačinjeno vijeće za mučenje žena, a jedna od tačaka toga vijeća jest mučenje žena vatrom.

Nakon francuske revolucije francuski civilni zakon je tvrdio da su maloljetna djeca i žene luđaci. To je važno do 1938. godine, kada su izmijenili taj zakon, ali ostala su neka ograničenja za udate žene.

Engleski zakon do 1805. godine dozvoljavao je da muškarac (muž) proda svoju ženu, a bila je određena cijena od 6 P (šest penija) ili pola šilinga. Desilo se da je jedan Englez prodao svoju ženu 1931. godine za pet stotina funti. U njegovu odbranu advokat je rekao: "Engleski zakon od 1801. godine odredio je cijenu žene od šest penija, pod uvjetom da žena pristaje na prodaju." Sudije mu rekoše da je ovaj zakon poništen 1805. godine zakonom koji zabranjuje prodaju žena. Osuđen je na 10 (deset) mjeseci zatvora.

Desilo se da je prošle godine jedan Talijan prodao svoju ženu u ratama. Kad kupac nije htio podmiriti posljednje rate, muž je ubio kupca. (A.H.)

Rahmetli profesor MUHAMMED REŠID RIDA rekao je: "Od čudnih stvari koje se prenose iz nekih engleskih novina ovih dana je da još uvijek ima na engleskim selima ljudi koji prodaju žene za jeftine pare (30 šilinga), čak su spomenuli imena nekih od njih."

(NAPOMENA: Ovo je napisano 1351. hidžretske godine, tj. prije 72 godine).

To je bio kratak pregled onoga kako je žena tretirana u svijetu tzv. "civilizacije dvadesetog vijeka." Očigledno da to nije civilizacija nego malverzacija. Kako je žena bila tretirana kod Arapa prije Islama i kako je živjela prije nego ju je Islam uzdigao i sačuvao njeno dostojanstvo?! Evo nekih slika života žene kod Arapa prije Islama.

Da počnemo sa riječima El-Faruka Omera r.a. koji kaže: "Tako mi Allaha u džahilijetu (doba prije objave Islama) nismo vodili računa o pravima žena sve dok nije Allah dž.š. objavio što je objavio za žene i njihova prava."

To je bilo opće mišljenje ljudi prije Islama. Uzmimo još nekoliko primjera koje Allah dž.š. spominje u Kur'anu, kako su ljudi mrzili žensku djecu. ("I KAD SE NEKOM OD NJIH JAVI O ŽENSKU, OSTAVE LICE NJEGOVO ZACRNJENO, I ON BUDE GNJEVAN. SKRIVA SE OD NARODA ZBOG ZLA ŠTO MU JE JAVLJENO, HOĆE LI JE ZADRŽATI S PREZIROM, ILI JE ZAKOPATI U PRAŠINU. ZAR NIJE LOŠE KAKO PROSUĐUJU?" (Sure En-Nahl, ajet 58-59.)

Isto tako žena nije imala pravo miraza (naslijeđa) jer, kako su govorili, ne može nas naslijediti onaj ko ne nosi sablju i ne čuva porodicu.

Takođe nije imala nikakvih bračnih prava kod određenog broja rastava braka ili broja žena (poligamija) za jednog muškarca. Dešavalo se da kad umre muž koji ima djece od druge žene, njegov najstariji sin ima pravo na nju, kao na ostale predmete koje nasljeđuje od oca. Ako želi da je oženi on na nju baci nešto od svoje odjeće, a ako ne želi i ne učini to, ona se može udati za koga hoće.

Ibni Abbas r.a. kaže: "Bilo je u džahilijetu slučajeva da, ako čovjeku umre otac ili punac ima pravo njegovu ženu uzeti, oženiti ili zatvoriti. Ona sebe može otkupiti svojim imetkom ili ostati. Ako umre kod njega, on uzima njen imetak. Bila je praksa, ako neko želi da njegova žena rodi pametno, inteligentno dijete, vodi svoju ženu pametnom čovjeku, da bude s njim sve dok ne zatrudni. Tako bi bio siguran da će njegova žena roditi pametno dijete.

Katade je rekao: "U džahilijetu su ljudi prokockali svoje imetke i imetke svojih žena, tako da čovjek, nakon što je izgubio sve, tužan i ponižen, gleda kako drugi uživaju njegov imetak, pa je to usadilo među njih mržnju i neprijateljstvo." Žena je bila ponižena do te mjere da su neke vrste hrane bile samo za muškarce, a ženama su bile zabranjene.

A kakva je bila žalost u džahilijetu (tj. periodu koji žena provodi nakon smrti muža)?

Nakon smrti muža žena bi bila u žalosti godinu dana. To bi vrijeme provodila u tijesnoj prostoriji u kući. Ne bi izlazila, čak se ne bi ni prala, ni čistila, ne bi rezala nokte, niti bi se šišala.

Nakon isteka jedne godine dana, izlazila bi najružnijeg izgleda i s najneugodnijim mirisom i čekala bi da prođe pas, pa bi bacila na njega nešto izmeta da bi tako pokazla vrijednost njenog muža.

A sad da vidimo kako žena živi pod okriljem Islama. Onaj ko živi sa muslimanima i dobro ih upozna, primijetit će da žena uživa visoko mjesto u islamskom društvu u kojem je očuvano njeno dostojanstvo, čestitost i ljudskost.

Islam je donio vječnu istinu da žena nije strano tijelo, kao što su tvrdili kršćani i židovi, nego ona ima svoje eminentno

mjesto u društvu. Sestro, znaš li da je Islam oslobodio ženu svih okova ropstva i učinio je ponosnom i dičnom?! Žena uživa sva prava koja joj je odredio Svevišnji Gospodar. On je zabranio da se prema ženi čini nepravda i zaprijetio kaznom ko to čini, tako da je Islam, za razliku od kršćana i Perzijanaca, izjednačio muškarca i ženu u čovječnosti (ljudskosti). ("O LJUDI! UISTINU! MI SMO VAS STVORILI OD MUŠKA I ŽENSKA, I UČINILI VAS NARODIMA I PLEMENIMA, DA BISTE SE UPOZNAVALI. UISTINU! NAJPLEMENITIJU MEĐU VAMA KOD ALLAHA, JE NAJBOGOBOJAZNIJI OD VAS. UISTINU! ALLAH JE ZNALAC, OBAVJEŠTENI." (Sure Al-Hudžurat, ajet 13.)

Takođe, Islam je izjednačio odnos između muškarca i žene u pitanju imana i obaveza. ("UISTINU, PREDANI I PREDANE, I VJERNICI I VJERNICE, I POSLUŠNI I POSLUŠNE, I ISKRENI I ISKRENE, I STRPLJIVI I STRPLJIVE, I PONIZNI I PONIZNE, I DAVAOCI SADAKE I DAVATELJICE SADAKE, I POSTAČI I POSTAČICE, I ČUVARI STIDNIH MJESTA SVOJIH I ČUVARKE, I KOJI SPOMINJU ALLAHA MNOGO I KOJE SPOMINJU - PRIPREMIO JE ALLAH NJIMA OPROST I NAGRADU VELIČANSTVENU." (Sure El-Ahzab, ajet 35.)

Isto je nagradom na onom svijetu. ("A ko čini dobra djela - od muškarca ili žene, a on bude vjernik - pa takvi će ući u Džennet, i neće im se učiniti nikakva nepravda." (Sure En-Nisa, ajet 124.)

Odredio je Allah jednakost između njih u odanosti i pomaganju. ("A vjernici i vjernice - oni su zaštitnici jedni drugima. Naređuju dobro, a zabranjuju nevaljalo, i klanjaju namaz i daju zekat, i pokoravaju se Allahu i Poslaniku Njegovom. Tim takvima će se smilovati Allah. Uistinu! Allah je Moćan i Mudar." (Sure Et-Tewba, ajet 71.)

Jedan od najboljih pokazatelja eminentnosti žene u Islamu i njenog visokog položaja jest poruka Poslanika s.a.v.s. rečena na najvećem islamskom skupu, na oprosnom hadždžu: "Oporučujem vam da prema ženama budete pažljivi."

Kako Islam čuva ženu i podiže njen položaj i brani njen ponos i dostojanstvo, navodim primjer Allahovih riječi: "A KOJI OKRIVE POŠTENE (ŽENE), ZATIM NE DOVEDU ČETIRI SVJEDOKA, TAD IH BIČUJTE SA OSAMDESET UDARACA, I NIKAD NE PRIHVATAJTE NJIHOVO SVJEDOČENJE, A TI TAKVI SU GRIJEŠNICI." (Sure En-Nur, ajet 4.)

Kakva je to divna zaštita ponosa i dostojanstva?!

Zato draga sestro, čitaj knjige iz islamske historije. Nećeš naći vjeru koja brani i uzdiže ženu kao što je to uradio Islam.

Reci, Allahom te kunem, šta hoće ovi šišmiši i zmije kada se predstavljaju kao branitelji žene i njenih prava! Kakva prava traže oni i koja prava brane? Zar ima istinitijih riječi od Allahovih?

Šta poslije istine nego zabluda?

U nasljeđu i nasljednim pravima prije Islama, žene nije bilo. ("TO JE ONDA PODJELA NEPRAVEDNA!" (Sure En-Nedžm, ajet 22.)

Islam je precizno odredio ženi dio nasljeđa prema rodbinskoj vezi, npr. majka nekad ima trećinu, a nekad šestinu, žena nekad ima četvrtinu, a nekad osminu, kćer nekad ima polovinu, a nekad bude sudionik u dvije trećine itd.

Što se tiče razvoda braka u džahilijetu, postojao je formalni razvod. Muškarac se razvede sa ženom prije isteka iddet, zatim, vraća ženu kao da se ništa nije desilo. Tako je žena bila igračka u njegovim rukama. Muž ju je držao ili puštao kad hoće i kako hoće. Islam je to regulisao: "Razvod (može biti) dva puta, pa je zadržavanje uljudno ili puštanje lijepo. I ne dopušta vam se da uzimate išta od onog šta ste im dali, izuzev ako se oboje budu bojali da neće čuvati granice Allahove. Pa ako se bojite da neće čuvati granice Allahove, tad nema grijeha na njima dvoma u onome čime će se (ona) iskupiti. To su granice Allahove, zato ih ne prelazite! A ko pređe granice Allahove, pa ti takvi su zalimi." (Sure El-Bekara, ajet 229.)

Puštanje može biti dva puta.

Islam je, takođe, regulisao odnose prema ženama u periodu menstruacije. Prije Islama žene u periodu menstruacije su bile potpuno izolovane, tako da nisu sjedile sa muškarcima.

Ne bi jele, niti pile, niti razgovarale s njima. Bile su potpuno odbačene, a Islam je i to promijenio, tako da žena uživa u svom domu. Dokaz tome je hadis što ga pripovijeda MUGIRA b. ŠU'BE. Poslanik s.a.v.s. je rekao: "Allah dž.š. vam je zabranio neposlušnost prema vašim majkama (ne dati ono što mu je dužnost, a uzimati ono što mu nije dozvoljeno), zakopavanje žive ženske djece, a pokudio, "rekla-kazala".

Sestro, sad si već saznala da ovi koji se bune na položaj žene u Islamu, lažno tvrde da je žena u Islamu zatvorena i zarobljena u okove, propagirajući evropsku civilizaciju i zapadnu ženu koja ima, pored muža, svog psihijatra, svog advokata i sijaset drugih nenormalnosti.

Citirat ću riječi nekih zapadnjaka koji vrište zbog carevanja razvrata i sramotnih djela i koja su preplavila njihovo društvo. Oni sami vape glasom upozorenja i pokajanja od zlodjela njihove niske civilizacije, koja ih je razdvojila i dovela ih u psihičku i fizičku bolest i poremećenost. Pa ima li iko ko će se opomenuti?

Ali gori od ovih su oni koji sebe nazivaju muslimanima, a danju i noću zovu i veličaju zapadnu civilizaciju. Gdje je takvima pamet?

Šejh ABDULLAH AL-MAHMUD u svom radu ("Kraj zapadne početak arapske žene") kaže: "Kada su se zapadnjaci osvrnuli na poboljšanje društvenih odnosa i podizanje nivoa njihovog građanskog života, počeli su se javljati razni društveni problemi, i to zbog lošeg odgoja i obrazovanja njihovih žena i uticaja na njihov život i civilizaciju. To im je prijetilo smanjenju nataliteta i slabljenju stubova njihovog društva.

Tako su počeli neki od njihovih pisaca objavljivati radove o ljepoti Islama i propagirati odgajanje žena po propisima Islama.

Engleski učenjak SAMUEL SMAJLES kaže: "Sistem koji tjera ženu da radi u fabrikama, bez obzira koliko je to donijelo bogatstva rezultiralo je narušavanjem izgradnje kućnog života, jer taj rad direktno napada temelje kuće i narušava remelje porodice, kida društvene veze, uzima žene od muževa, djecu od rodbine." Tako na neki način nema drugog ishoda sem niskog ahlaka žene jer je istinski zadatak žene obavljanje kućnih obaveza: čistoća, urednost kuće, odgajanje djece, racionalno ekonomsko raspoređivanje i upravljanje životnom u kući. Ali žena, kada radi u fabrici, više ne obavlja kućne obaveze koje bi trebala obavljati. Djeca rastu bez odgoja i ljubavi, jer niko se ne

brine o njima. Bračna ljubav se gasi i truhne, a žena više nije ona voljenja i ljubazna domaćica, nego muževa radna kolegica, više je izložena raznim uticajima, koji narušavaju bračne odnose.

List "LAGOS WEKLY REKORD" prenosi iz časopisa "LONDON THRUT" sljedeću izjavu: "Velika je propast kad žena izađe iz svoje kuće tražeći muška posla, a pri tome se poveća broj djece odlutalih od roditelja, i broj vanbračne djece koji su veliki teret i socijalni problem, tako da će nas guranje žena među muškarce uništiti. Zar ne vidite po samom izgledu ženu da ona mora ono što ne moraju muškarci i obratno?"

Poznata pisateljica mis ANI RUD u časopisu "ESTREM MEL" je objavila "Da naše kćerke (djevojke) rade kod kuće bilo bi im bolje, čistije i imale bi manje problema, nego da rade u fabrikama gdje se prljaju mrljama koje uništavaju njihovu ljepotu i ljepotu njihovog života. Eh, da su naše zemlje kao muslimanske zemlje gdje postoji čestitost, stidljivost i čistoća života, gdje se živi najlagodniji život. Žena radi u kući, odgajajući svoju djecu (ovdje se misli na ljepotu života) i čuva svoj ponos." Velika je sramota da nam zemlja Engleza od svojih djevojaka čini primjer razvrata i miješanja sa muškarcima, pa šta je s nama?

Zašto ne učinimo da žena radi u skladu sa svojom prirodom, tj. u kući i da ostavi muška posla muškarcima da bi očuvala svoj ponos i dostojanstvo?"

Poznata pisateljica LEDI KUK objavila je u časopisu "AJKOMA" sljedeći tekst: "Mješovito društvo vole muškarci, a žena je priviknula na mješovitost i to protiv njene prirode, a što je veće miješanje, veći je broj vanbračne djece. To je veliki socijalni problem koji žena posebno osjeti, jer nju muškarac, od koga je zatrudnila, ostavi samu da se bori sa poteškoćama života, da

osjeti ponižavanje i ugnjetavanje i da se muči trudničkim poteškoćama."

Zar nije došlo vrijeme da tražimo ono što će barem smanjiti, ako ne zaustaviti širenje takvih zlodjela koja sramote zapadnu civilizaciju?

Roditelji! Neka vas ne prevari novac koji će vaše kćerke (djevojke) zaraditi radom u fabrikama, a završit će kao što smo pomenuli. Učite ih da se udaljavaju od miješanja sa muškarcima, učite ih i upozorite na zlo koje ih čeka.

Statistika pokazuje da su socijalni problemi bluda i vanbračne trudnoće veći gdje se miješaju muškarci i žene na jednom mjestu.

Zar ne vidite da su većina majki vanbračne djece žene koje rade u fabrikama, sluškinje i služavke koje rade po kućama. Da ljekari ne daju toliko sredstava protiv trudnoće bio bi ih daleko veći broj.

"Ova zabluda dovela nas je do takve niske granice da se ne može zamisliti, čak muškarci u našim krajevima ne prihvataju žene za zakonitu ženu, to je krajnja očajnost civilizacije."

Mi smo naveli ove citate kao dokaz omladini koja je zadivljena Evropom i njenim običajima, te teži da ide njenim stopama u toleranciji prema razvratu.

Majko, sestro!

Nakon svega, zar nisu opasniji ovi koji pozivaju u emancipaciju žene, poput nevjernika? Nevjernici su otvoreni neprijatelji koji se skrivaju danju, a izlaze noću kao šišmiši prijeteci rušenjem naših kuća iznutra. Allaha molimo da nas sačuva od njih i da gradimo naše kuće na istini i čestitosti.

Djevojko, muslimanko!

Pruži ruku svojoj majci, sestri, prijateljici i odlučno recite ovima koji žele širenje razvrata i gnusobe: Zavežite vi nezalci, zavežite vi koji ste iznevjerili i izdali Knjigu vašeg Gospodara i Sunnet Poslanika s.a.v.s. i iznevjerili emanet ummeta koji vam je dat.

Šta hoćete od nas, zar nismo bile ponižene i zlostavljanje prije dolaska Islama? Islam me je uzdigao i podigao naše mjesto u društvu. Zar hoćete da napustimo svoju vjeru?

Zar hoćete da slijedimo fatamorganu i da umremo od žeđi nakon što je voda bila svugdje oko nas? Zar hoćete da napustimo našeg Čuvara, pa da nas vuci opkole sa svih strana i raskomadaju nas?

Zar hoćete da slijedimo evropsku civilizaciju, a spoznale smo ono što vi ne znate ili se pravite da ne znate. Oni priznaju greške nakon što su propali! Zar se ne stidite? Teško onima koji nose vaše parole i navijaju za vaše ideje!

Istinski vjerujemo da će Islam vladati svijetom, jer je to Allahovo obećanje. Ako pitate kada to:

Kažemo, možda će to biti brzo i znaćete i vidjeti to.

Sestro, muslimanko!

Nakon što si upoznala kako je žena živjela prije i nakon dolaska Islama postalo ti je jasno kako je velika razlika između te dvije situacije. Čak se to ne može uporediti. Evropljani sad traže izlaz i spas od stranputice u kojoj se nalaze. Naveli smo ti neke od prekršaja koje žene čine ili zbog neznanja, a dobrih namjera, ili radi nekih običaja i navika.

Ovo smo naveli da ne biste upale u takve greške, jer nije sramota da neko pogriješi, nego je sramota da ponavljamo a ne popravljamo svoje greške.

II DIO

SAVJETI ŽENAMA

1. Upozorenje se odnosi na raširenu pojavu da svaka djevojka "mora" imati momka sa kojim će izlaziti i "zabavljati se", pa tako se desilo ono što znamo od nereda (fesada) i razvrata, a najžalosnije jeste to, da takve pojave uopšte nisu prezrene, niti mrske ljudima!

Sve se to dešava, a pročitajte istinu o čestitosti i čednosti, o vrijednosti i propisu Islama.

Allah dž.š. kaže: "RECI VJERNICIMA NEKA OBORE POGLEDE SVOJE I NEKA ČUVAJU STIDNA MJESTA SVOJA... A RECI VJERNICAMA NEKA OBORE POGLEDE SVOJE I NEKA ČUVAJU STIDNA MJESTA SVOJA I NEKA OD UKRASA SVOJIH NE POKAZUJU NIŠTA OSIM ŠTO JE IONAKO SPOLJAŠNJE." (Sure En-Nur, ajet 30-31.)

Ebu Hurejre, r.a. prenosi da je Allahov Poslanik s.a.v.s. rekao: "ČOVJEKU JE ODREĐEN UDIO U BLUDU, ŠTO ĆE ON NEMINOVNO I UČINITI: BLUD OČIJU JE POGLED, BLUD UŠIJU JE SLUŠANJE, BLUD JEZIKA JE GOVOR, BLUD RUKU JE DODIR, BLUD NOGU JE KORAČANJE, DUŠA ŽELI I NADA SE, A SPOLNI ORGAN TO SVE POTVRĐUJE ILI NEGIRA." (Muslim, H. 1622.)

Džerir, r.a. kazuje da je pitao Allahovog Poslanika s.a.v.s. o iznadanom pogledu, na što mu je on odgovorio: "OBORI POGLED!" (Muslim, H. 1625.)

U osnovi sastajanje i miješanje muškaraca i žena ima granice i pravila. Miješanje i sastajanje ljudi i žena na način kako se to danas dešava je nered (fesađ) koji donosi gubitak vrijednosti i morala.

Najviše je žalosno da je šejtan našao puta da obmane ljude pod izgovorom da su to vjerski obredi tako da se sastaju ljudi i žene u džamijama i sa dokazom (izgovorom) da uče ilahije i kaside. Radi njih se sastaju na svakom skupu ili su češći omladinski sastanci na koje sedmično dolazi najeksplozivnija generacija (benzin i vatra) u mesdžid radi ilahija.

Ponekad te ilahije prate muzički instrumenti. Svima nam je poznata fikhska odredba u slučaju imamove greške u namazu, muškarci govore "Subhanallah", a žena ne govori, nego udari rukom po ruci. (Kad je puštanje glasa zabranjeno ženama u Islamu kako je tek muškarcima sa samom pojavom žene?)

Kako da žena uči usred mesdžida pred drugima uljepšavajući glas i pokrete? Koja je fitna (smutnja) veća od ove?

Sestro mu'minko, mjesto ti je među tvojim kreposnim sestrama vjernicama koje će te posavjetovati kada pogriješiš i upozoriti na Allaha kada zaboraviš, te naučiti onome što ne znaš.

2. Kakva je odjeća žene (šta žena treba da pokrije od svoga tijela)?

Naravno, trebamo govoriti o važnom momentu, a to je: da li je dozvoljeno ženi da otkrije svoje lice i šake pred "strancima"?

Stanac ovdje označava osobu kojoj je zabranjeno da vidi išta kod žene ili osobu koja šerijatski može stupiti u brak sa ženom ako je neudata.

"O ŽENE VJEROVJESNIKOVE, VI NISTE KAO DRUGE ŽENE! AKO SE ALLAHA BOJITE, NA SEBE GOVOROM PAŽNJU NE SKREĆITE, PA DA U NAPAST DOĐE ONAJ ČIJE JE SRCE BOLESNO, I NEUSILJENO GOVORITE!"

"U KUĆAMA SVOJIM BORAVITE I LJEPOTU SVOJU, KAO U DAVNO PAGANSKO DOBA, NE POKAZUJTE, I NAMAZ KLANJAJTE, I ZEKAT DAJITE, I ALLAHA I POSLANIKA NJEGOVA SLUŠAJTE! ALLAH ŽELI DA OD VAS, O PORODICO POSLANIKOVA, GRIJEHE ODSTRANI, I DA VAS POTPUNO OČISTI."

"I PAMTITE ALLAHOVE AJETE I MUDROST, KOJI SE KAZUJU U DOMOVIMA VAŠIM: ALLAH JE, UISTINU, DOBAR I SVE ZNA." (Sure El-Ahzab, ajet 32-34.)

Oko ovog fikskog pitanja (mes'ele) učenjaci su zauzeli različita mišljenja, ali je ispravno da žena pokriva svoje lice i šake osim pri hadždžu, umri i namazu, izuzev kada je vide muškarci, pa će i tada pokriti lice i šake.

Ono što je dovelo do razmimoilaženja među ulemom jeste to da tekstovi (ajeti, hadisi) koji naređuju nikab, datiraju od pete godine poslije hidžre, a ranije je bilo dozvoljeno ženi da otkrije lice, a doći će, inšaAllah, objašnjenje o tome.

Uz to, ženi je mjesto u kući, a također postoje pravila (adeti) ženinog komuciranja sa drugima.

Namaz žene u kući je bolji od namaza u mesdžidu.

Evo dokaza za sve to: Ibn Kesir u 3. tomu na 482. stranici kaže:

Ovo je propis koji je naredio Allah dž.š. ženama Poslanika s.a.v.s. i ženama ummeta koje ih slijede u tome. Prenosi se da je Enes r.a. rekao: "Došle su žene Allahova Poslanika s.a.v.s. i rekle:

"O Allahov Poslaniče, ljudi su nas pretekli prednošću i džihadom na Allahovom putu, pa šta da činimo od poslova kojima bismo dostigle djelo mudžahida na Allahovom putu?" Allahov Poslanik s.a.v.s. reče: «Koja od vas ostane (boravi) u svojoj kući, ona će dostići djelo mudžahida na Allahovom putu.» A kod riječi Allahovih dž.š. «U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u pagansko vrijeme, ne pokazuje (ne otkrivajte se i ne izlažite se)», kaže učenjak Mudžahid: «žena bi da izlazi i hoda među muškarcima, pa to je pagansko «pokazivanje ljepote».

Navodi autor «FIKHUS-SUNNE» u hadisu koga bilježi Ahmed i Taberani od Umi Humejd da je došla Allahovom Poslaniku s.a.v.s. i rekla: «Allahov Poslaniče, ja volim namaz sa tobom.» Pa veli Poslanik s.a.v.s.: «Ja to znam, ali tvoj namaz u tvojoj kući bolji ti je od namaza u mesdžidu tvoga naroda, a namaz u mesdžidu tvoga naroda bolji ti je od namaza u zajedničkom mesdžidu (glavnom mesdžidu).»

A u 50-om ajetu sure EL-AHZAB se kaže: «O VJEROVJESNIČE; RECI ŽENAMA SVOJIM, I KĆERIMA SVOJIM, I ŽENAMA VJERNIKA NEKA SPUSTE HALJINE

SVOJE NIZA SE. TAKO ĆE SE NAJBOLJE PREPOZNATI, PA NEĆE NAPASTOVANE BITI. A ALLAH PRAŠTA I SAMILOSTAN JE.» Kaže Ibn Kesir u svom tefsiru, (3. dio, str. 5 i 8): «Allah dž.š. naređuje Poslaniku s.a.v.s. da zapovijedi ženama vjernicama, muslimankama, posebno svojim ženama i kćerima, zbog njihove počasti, da spuste vela svoja radi prepoznavanja od skupine žena džahilijeta i žena robinja.

Džilbab (veo) je prekrivač lica koji dolazi iznad haljine koja doseže od vrata do stopala (khimar).

Od Ibn Abbasa r.a. je kazano: «Allah dž.š. je naredio ženama vjernika, kada izađu iz kuća svojih radi potrebe, da zastru svoja lica preko glave velima (džilbab), da pokriju glavu i lice i ističu samo jedno oko.»

Od Ummi Seleme, r.a. prenosi se da kaže: «Pošto je obavljen ovaj ajet: «Neka vela svoja spuste niza se», izašle su žene Medine (ensarijke) idući smireno kao da su im na glavama vrane. Na njima su bile crne haljine.»

A Allahove dž.š. riječi: «Tako će se najlakše prepoznati pa neće uznemiravane biti», to jest, kada tako urade znaće se da su slobodne, da nisu robinje, niti nevaljalice.

Želim da istaknem hadis od Esme, r.a. (koji uzimaju za dokaz oni koji govore da je hidžab samo mahrama) da je rekao Poslanik s.a.v.s.: «Kada žena dobije hajz, ne pokazuje osim ovo i ovo i pokazao na lice i šake.» Ovaj hadis je daif (slabi) – mursel.

Uz to, ulema koja dozvoljava otkrivanje lica i šaka postavila je uslov da žena obuče široku haljinu iz jednog, a ne iz

više dijelova kako to žene oblače danas. Pomenuta ulema kaže: «Ako je žena lijepa, obaveza joj je pokriti lice, a takođe, ako na putu kojim se kreće ima ljudi koji nisu bogobojažni, te će grijешnim pogledom gledati ženu (a danas su takvi na svakom koraku), obaveza joj je pokriti lice. Iz ovog vidimo da u svakom slučaju žena mora zastrti lice i šake.

U Bosni ova odjeća nije nepoznata, postojao je kao jedini način pokrivanja muslimanki prije 50 godina. Svi je znate pa prionimo za Allahovom odredbom, svim srcem prihvatimo propise naše savršene vjere.

ŠARTOVI ŽENSKJE ODJEĆE

1. Da pokriva čitavo tijelo, da je široka kako ne bi ocrtavala tijelo, da nije prozirna, da je duga kako bi pokrila stopala, da nije šarena kako ne bi bila upadljiva i mamila pogled, da ne liči muškoj odjeći.

2. Ne znači da žena, kada se ovako obuče, može da često izlazi izvan kuće. Saznali smo malo prije da je namaz žene u kući bolji od namaza u mesdžidu. Žena je zaklonjena od ljudi «stranaca», te je njen izlazak na pomenuti način suprotan cilju radi koga joj je zabranjeno izlaziti.

Tako Aiša, r.a. (poslije smrti Allahovog Poslanika s.a.v.s.) kaže:

«Da je znao Poslanik s.a.v.s. šta su žene učinile, (poslije njega) zabranio bi im da dolaze u mesdžid kao što je zabranjeno ženama Židova.» (Buhari)

3. Vrlo bitan savjet: (Nema tegobe u vjeri). Trebaš svoju kćer ili mlađu sestru izdvojiti od igara sa muškom djecom ili neodgojenim djevojčicama. Ne dozvoli da oblači odjeću koja otkriva sramotna mjesta, makar ona bila mala, jer ćeš je na takav način lahko odgojiti, jer dijete «upija» običaje.

Bodri svoju kćer ili sestru da pazi svoju čednost, kako bi stasala kreposna, Gospodaru svom odana, neporočna i sačuvane časti («i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim»).

4. Prirodna obilježja u Islamu, neka se odnose na žene jednako kao i na muškarce, a od njih su: čupanje dlaka ispod pazuha, brijanje dlaka sa stidnog mjesta, sunećenje (što je uravnoteženje nadražaja kod žene), misvak (radi održavanja čistoće zuba) i obrezivanje noktiju.

5. Postoje zabranjeni postupci koji su nažalost česti u praksi kao: bojenje kose crnom bojom, čupanje obrva, tetoviranje, nošenje perike, namirisavanje, šminkanje, lakiranje, stavljanje surme. Ovo četvero zadnjih je zabranjeno samo izvan kuće. Neispravan je abdest ako je na noktima lak.

Posebno upozoravamo na nošenje obuće sa visokom petom koja proizvodi zvukove, jer je to obuća griješnica (koje uznemiravaju okolinu i skreću pažnju na sebe), Allah dž.š. u Kur'anu zabranjuje da se čuje zveckanje nakita.

6. Ne veži svoju kosu u dignuti rep ili u punđe na glavi ispod hidžaba, jer je to zabranjeno u hadisu koga bilježi Muslim gdje to Allahov Poslanik s.a.v.s. pogrdno upoređuje sa grbama deva.

POSLOVI U ČIJEM IZVRŠAVANJU ŽENA TREBA BITI REVNOSNA I USTRAJNA

Prvo što svaki insan mora da nauči jeste «TEWHID» tj. ispravno vjerovanje u Jedinog Allaha dž.š. i da očisti svoje ibadete od širka, novotarija i grijeha (nepokornosti) kako bi ušao u Džennet bez obračuna.

- Klanjaj namaze na vrijeme, sa poniznošću i smirenošću, radi toga nauči fikh ibadeta (propisani način obavljanja ibadeta);

- Izdvoji zekat na svoj imetak, na nakit i ostalo (na što je šerijat propisao zekat);

- Isposti mjesec Ramazan, dok nafilu poput posta ponedjeljka, četvrtka, bijelih dana (13,14,15) hidžretskog mjeseca posti kada možeš, ali za to traži dozvolu muža;

- Obavi dužnost hadždža što prije možeš kad za to stekneš uslove;

- Održavaj rodbinske veze sa bližnjima, posebno roditeljima;

- Uči o svojoj vjeri iz zdravih izvora, iz Kur'ana i Sunneta;

- Vršiti obračun svojih djela svake noći prije spavanja, kako bi ti sljedeći dan bio bolji od prošlog;

- Pozivaj Allahu mudrošću i lijepim savjetom;

- Dužna si naređivati dobro i zabranjivati zlo koliko to možeš;

- Ne sjedi sa besposlenim društvom, izbjegavaj beskoristan razgovor, ogovaranje ljudi i prenošenje tuđih riječi čiji je produkt mržnja i neprijateljstvo;

- Ako si još zdrava i imaš slobodnog vremena, ne gubi ga u onome što ne koristi, jer će Allah dž.š. za njega pitati na Sudnjem danu;

- Ne slušaj muziku i pjesme i ne gledaj filmove sastavljene od laži i izmišljotina, bestida i grijeha, jer je sve to Allah dž.š. zabranio;

- Ako si majka, čuvaj svoju djecu, poučavaj ih vjeri, uči ih kako da uče Kur'an, načini od njih ljude koji vole Allaha dž.š., Poslanika s.a.v.s. i Islam. Neka su ti uvijek čisti i neka čuvaju namaz;

- Ako si supruga, budi pokorna mužu, ne ljuti ga i trudi se da te uvijek vidi čistu i sređenu. Brini i o čistoći svoje kuće. Ne izlazi bez muževe dozvole i ne upuštaj u kuću onoga koga on ne voli. Čuvaj njegov imetak i ne otkrivaj njegove tajne niti ono što bude između tebe i njega, bez obzira da li to bilo u vezi s intimnim odnosima ili njegovim nedostacima. Čitaj Allahovu Knjigu Kur'an i hadise Resulullaha s.a.v.s. (npr. Buhariju, Rijadus-Salihin, posebno poglavlje 35 i 54).

- Teško tebi ako se koristiš lažima! (poglavlje 260. hadis 1542 i 1543);

- Učestvuj u dobrim djelima, svejedno da li je to sadaka, dobar govor ili savjet ili obilazak bolesne sestre u vjeri;

- Vladaj se najprimjernijim ahlakom, jer insan lijepim ahlakom dostiže stepen postača i klanjača; - Povećaj spominjanje Allaha dž.š., posebno obavljaj jutarnji i večernji zikr, istigfar i tewbu Allahu dž.š.;

- Ustaj noću i klanjaj namaz kad ljudi spavaju, traži od Allaha dž.š. što želiš i požali se Njemu na svoje stanje i stanje ovog ummeta i traži da se ono poboljša, jer Allah dž.š. čuje i odaziva se onom ko moli. On posjeduje sve i obećava da će se odazvati traženju.

«GOSPODAR VAŠ JE REKAO: «POZOVITE ME I ZAMOLITE: JA ČU VAM SE ODAZVATI! ONI KOJI IZ OHOLOSTI NEĆE DA MI SE KLANJAJU – UČI ĆE SIGURNO U DŽEHENNEM PONIŽENI.» (Sure Al-Mu'min, ajet 60.)

- Sjećaj se smrti i obračuna pred Allahom, Dženneta i Džehennema, jer kad se toga sjećaš umanjuju se problemi dunjaluka i njegove nedaće;

- Dužna si pokriti sramote i mahane svojih sestara mu'minki, jer onaj koji pokrije sramotu muslimanki, Allah dž.š. će njemu pokriti sramotu na dunjaluku i ahiretu.

- Ne osamljuj se sa stranim ti muškarcem ni u kakvoj situaciji.

- Kloni se držanja slika i likova u svojoj kući, jer meleki ne ulaze u kuću u kojoj je slika (stvorenja) ili pas.

- Ne nosi zapise ili končiće, jer je to od širka, ne vješaj na sebe hamajlije, makar bile s ajetima iz Kur'ana, jer Kur'an je objavljen radi rada po njemu, a ne radi nošenja.

- Ne izlazi sama u čaršiju niti na druga mjesta, zbog mogućih iskušenja;

- Kada se razboliš i trebaš liječenje, trebaš tražiti ženu muslimanku, a ako ne nađeš, imaš opravdanje, jer si primorana, da te vidi ljekar muškarac, ili musliman sa visokim ahlakom. Ako si sama ljekar, budi samo za žene.

- Ne putuj bez muške osobe koja ti je rod ili muž (mahrem)

- Ne rukuj se sa muškarcima (strancima), jer je to haram

- Duhan je haram, pušenje je sramotno ubijanje ljudskog dostojanstva, pa kako da se toleriše ženama

- Ne psuj i ne proklinji i izbacij nedolične izraze. Ne čini dovu protiv djece i sebe

- Muž je obavezan da troši na kuću i čeljad, stoga nije tvoja dužnost niti potreba da radiš izvan kuće. Tvoja zadaća je kuća.

- Ako imaš jednom ili oba roditelja ne budi im nepokorna i slušaj šta ti govore, jer je nepokornost prema njima veliki grijeh.

- Nemoj da ti djeca (muška i ženska) spavaju jedno do drugog nego ih razdvoji u posteljama.

- Težak je život sa griješnikom ili bestidnikom, a haram je sa onim koji ne klanja ili onim koji čini djela koja izvode iz Islama.

Sestro muslimanko!

Tvoja dobrota je korisna cijelom ummetu, jer, ili si ti pokorna kćerka, ili milostiva majka ili žena koja poziva na pravi put.

Nevjernici su znali kako da izvrše invaziju na islamski ummet, i znali su ako pokvare ženu da će pokvariti islamski ummet.

I na kraju:

Molimo Allaha dž.š. da uputi naše žene na pravi put, a On se odaziva molbi molitelja.

RIJEČ ZA KRAJ

Dobra sestro, tvoje popravljane je popravljane ummeta. Ti si ili nježna majka, ili poslušna žena, ili kćer pokorna roditeljima ili sestra povjerljiva i spremna da posavjetuje i savjet primi.

Molim Allaha dž.š. da popravi naše žene i naše kćerke.

ISTINA

Sestro muslimanko!

Tražiti istinu je put; metod vjernika, vjernica, a ako dođe do razmimoilaženja, moramo se vratiti Kur'anu i vjerodostojnom hadisu. Allah dž.š. kaže: «I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore.» (Sure An-Nisa, ajet 65.)

DOKAZI ZA HIDŽAB (NIKAB)

Da pokrije svoje lice i čitavo tijelo.

O obaveznosti hidžaba govore nam Kur'an i Sunnet.
Kur'anski dokazi su:

1. «A reci vjernicima neka obore poglede svoje i neke vode brigu o stidnim mjestima svojim, i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je i onako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima, to mogu samo muževima svojim, ili očevima svojim, ili očevima muževa svojih, ili sinovima svojim, ili sinovima muževa svojih, ili braći svojoj, ili sinovima braće svoje, ili sinovima sestara svojih, ili prijateljicama svojim, ili robinjama svojim, ili muškarcima kojima nisu potrebne žene, ili djeci koja još ne znaju koja su stidna mjesta žena; i neka ne udaraju nogama svojim da bi se čuo zveket nakita njihova koji pokrivaju. I

svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite.» (Sure An-Nur, ajet 31.) Ovaj ajet govori nam o obaveznosti hidžaba iz šest aspekata:

a) Naređeno je da se čuvaju stidna mjesta i spriječe stvari koje vode do bluda (npr. pogled), a jedan od načina je pokrivanje lica, jer je otkrivanje lica povod da se gleda u lice.

b) Ako je ženi naređeno da vela svoja spusti na grudi svoje, tada je nužno da pokrije i svoje lice. Ako je ona dužna (obavezna), da pokrije vrat i grudi, tada joj je preče da pokrije lice, jer je lice mjesto ljepote i zavođenja (smutnje) i oni koji traže ljepotu kod žene pitaju o njenom licu, pa ako je ono lijepo i ne pitaju za ostalo.

c) Allah dž.š. kaže: «... osim onoga što je ionako spoljašnje...», što znači: ono što mora biti spoljašnje kao što je to odjeća i zato je rekao: «Osim onoga što je ionako spoljašnje», a nije rekao osim onoga što je pokazala (otkrila).

d) Zabranjeno joj je da pokazuje svoje ukrase svima osim onima koje je spomenuo Allah dž.š. Da se primjetiti da se prvi ukras razlikuje od drugog. Prvi ukras je vanjski izgled, a drugi unutrašnji, i ne smije se pokazati nikome osim određenim osobama koje su spomenute u 31-om ajetu sure «An-Nur».

e) Ako je ženi zabranjeno da udara nogama po zemlji boje či se da će to zavoditi muškarce kada čuju, onda šta reći u vezi s otkrivanjem lica.

f) U ajetu je precizno rečeno da se mogu pokazati ukrasi, onima koji su spomenuti u 31-om ajetu sure «An-Nur», što znači da je haram pokazivati ukrase drugima, a od ukrasa koji se ne mogu pokazati, lice je na prvom mjestu.

2. «A starim ženama koje ne žude više za udajom nije grijeh da odlože ogrtače svoje, ali ne pokazujući ona mjesta na kojima se ukrasi nose, a bolje im je da budu kreposne (stidne). Allah sve čuje i zna.» (Sure An-Nur, ajet 60.)

Ograničavanje ovog propisa samo na stare žene dokaz je da ovaj propis ne važi za mlade žene i djevojke, tj. one moraju pokriti lice.

3. Sljedeći ajet je, takođe, dokaz o obaveznosti nikaba (zara). Allah dž.š. kaže: «O VJEROVJESNIČE, RECI ŽENAMA SVOJIM, I KĆERIMA SVOJIM, I ŽENAMA VJERNIKA NEKA SPUSTE HALJINE SVOJE NIZA SE. TAKO ĆE SE NAJBOLJE PREPOZNATI, PA NEĆE NAPASTVOVANE BITI, A ALLAH PRAŠTA I SAMILOSTAN JE.» (Sure Al-Ahzab, ajet 59.) Ibn Abbas r.a. kaže: «Allah dž.š. naredio je ženama pravovjernih da kada izađu iz svojih kuća po potrebi, pokriju lica svoja s glava svojih, nikabima.» I smiju pokaziti jedno oko», i to po potrebi i nuždi, a ako nema potrebe onda treba da i to oko pokrije.

4. Allah dž.š. kaže: «Njima nije grijeh da budu otkrivene pred očevima svojim, i braćom svojom, i sinovima braće svoje, i sinovima sestara svojih, i ženama vjericama i pred onima koje su u vlasništvu njihovu. I Allaha se bojte, jer Allahu, doista, nije skriveno ništa.» (Sure Al-Ahzab, ajet 55.) Ibn Kesir kaže: «Kad je Allah dž.š. naredio mu'minkama da zastru svoja tijela pred strancima, time je Allah dž.š. objasnio da žena može biti otkrivena pred bližim svojim, koji su spomenuti u 31-om ajetu sure «An-Nur».

5. «O vjernici, ne ulazite u sobe Vjerovjesnikove, osim ako vam se dopusti radi jela, ali ne da čekate dok se ono zgotovi. Tek kada budete pozvani, onda uđite, i pošto jedete,

raziđite se ne upuštajući se jedni s drugima u razgovor. To smeta Vjerovjesniku, a on se stidi da vam to rekne, a Allah se ne stidi istine. A ako od njih nešto tražite, tražite to od njih iza zastora. To je čistije i za vaša i za njihova srca. Vama nije dopušteno da Allahova Poslanika uznemirujete niti da se ženama njegovim poslije smrti njegove ikada oženite. To bi, uistinu, kod Allaha, bio veliki grijeh.» (Sure Al-Ahzab, ajet 53.) Ovaj ajet je jasan dokaz o obavezi pokrivanja žene (stavljanje nikaba), o zabrani pokazivanja pred muškarcima, i obaveznom sakrivanju od njih. Allah dž.š. je, u ovom ajetu objasnio, da je skrivanje žene; dobro za žene i muškarce i da je daleko od razvrata (bluda) i njegovih povoda. («To je čistije i za vaša i za njihova srca.»)

Dokazi Iz Sunneta:

1. Bilježi Ahmed, Buharija i drugi sa dobrim (hasen) senedom da je Muhammed s.a.v.s. rekao: «Kada neko od vas zaprosi ženu, nije mu grijeh da je vidi, ako je gleda radi toga da je zaprosi, pa makar ona i ne znala». Iz ovog hadisa se zaključuje da je muškarcu zabranjeno i grijeh je gledati u ženu, osim ako je misli prositi. Tada nema grijeha, ali isto tako je grijeh onome ko gleda u ženu a ne misli je prositi.

2. Kada je Resul s.a.v.s naredio ženama da izađu na musallu za Bajram, rekle su: «Neke žene od nas nemaju džilbab. Resul s.a.v.s. je odgovorio: «Neka obuče džilbab svoje sestre.» (Muttefekun alejhi) Ovaj hadis je dokaz da žene ashaba nisu izlazile iz kuća bez džilbaba. Ovo je analogni dokaz da se žena mora zastrti džilbabom. (džilbab je kompletan prekrivač preko glave koji dostiže duljinu do pasa ili do peta, a ostaje otvor samo za lice i šake. Poslije se na lice stavi nikab i šake prekriju rukavicama. Nikab je dupli komad platna, jedan tanji a drugi

deblji, s tim što su oba prozirna i spojeni su na gornjem dijelu a tu je ujedno i ućkur s kojim se to sveže preko džilbaba i čela, pa se njime zastre lice.)

3. Bilježi Muslim i Buharija od Aiše r.a. koja kaže: «Klanjao je Muhammed s.a.v.s. sabah kojem su prisustvovala i žene vjernika pokrivene ogrtačima. Zatim su se vraćale svojim kućama i nije ih niko prepoznao (bile su pod nikabom)». I rekla je: «Kad bi Poslanik s.a.v.s. vidio kod žena ono što smo mi vidjele, zabranio bi im da idu u džamiju.» Ovo se isto prenosi od Ibn Mesuda r.a. Pokrivanje cijelog tijela je bio adet žena Poslanikovih ashaba, koji su najbolja generacija muslimana.

4. Ebu Davud, Nesaija, Malik i drugi bilježe da je Muhammed s.a.v.s. rekao: «Ko bude pustio svoju odjeću da mu se vuče iz oholosti, neće Allah dž.š. gledati u njega na Sudnjem danu.» Rekla je Umme Seleme: «A šta će žene raditi sa svojim donjim haljinama?» Resul s.a.v.s. je rekao: «Neka spuste jedan pedalj ispod pete,» pa je ona rekla: «A šta ako im se otkriju pete?» Resul s.a.v.s. je rekao: «Onda neka spuste koliko je lakat i ne nadodaju na to.» U ovom hadisu je vadžib da se zastru pete žene, i ovo je bilo poznato kod žena ashaba, a stopalo (pete) je manje zavodljivo od lica i šaka.

5. Hakim bilježi hadis sa sahih senedom, prema uslovima Buharije i Muslima, od Esme r.a. kćerke Ebu Bekra r.a. koja kaže: «Zastirale smo svoja lica od ljudi». Ovo je još jedan dokaz da su se žene ashaba zastirale od pogleda muškaraca, tj. da su nosile nikab.

6. Buharija bilježi da je Muhammed s.a.v.s. rekao: «Žena koja je u ihramu (na Hadždžu ili Umri) ne stavlja nikab niti oblači rukavice. «Ovo važi samo onda kad ih muškarci ne vide, ali ako ih vide tada trebaju pokriti lice i šake, čak i na Hadždžu ili Umri.

Većina islamskih učenjaka (džumhur ulema) smatra da je žena dužna da pokrije lice. A što se tiče hadisa: «Kad žena postane punoljetna (dobije menstruaciju) ne smije se od nje vidjeti sem ovog i ovog i pokaza na svoje lice i svoje šake», on je slab (daif) i ne može važiti kao dokaz.

Trabaš sestro, muslimanko, da znaš da islamsko pokrivanje ima osam šartova koje treba da naučiš i praktikuješ:

1. Prvi šart: Da odjeća obuhvati čitavo tijelo bez izuzetka, po riječima Muhammeda s.a.v.s.: «Žena je avret» (čitavo njeno tijelo je stidno), bilježi Tirmizi. A ono što danas rade žene; koje su otkrile lice, šake, laktove i pete, suprotno je vjerodostojnim šerijatskim dokazima.

2. Drugi šart: Da hidžab bude dovoljno debeo i da ne bude providan. Taberija bilježi sa sahih senedom da je Muhammed s.a.v.s rekao: «Biće na kraju mog ummeta žena, pokrivene prozirnom odjećom, kao da su gole, a glave su im kao grbe kod deva, proklinjite ih jer su one proklete.» Kaže ibn Abdul-Berr: «Te žene imaju na sebi tanku odjeću koja ocrtava tijelo, one su naizgled pokrivene a u suštini su gole (otkrivene).»

4. Četvrti šart: Hidžab mora da bude širok a ne tijesan, jer će u suprotnom oslikati njeno tijelo, pa će ocrtavati stidna mjesta.

5. Peti šart: Da hidžab ne bude namirisani jer je Muhammed s.a.v.s. rekao: «Koja se god žena namiriše i prođe pokraj ljudi, i oni osjete njen miris, ona je bludnica.» (Bilježi Nesai i dr.)

6. Šesti šart: Da hidžab ne liči na mušku odjeću, jer Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Vjerovjesnik s.a.v.s. prokleo čovjeka koji oblači žensku odjeću i ženu koja oblači mušku odjeću. (Bilježi Ebu Davud i drugi)

7. Sedmi šart: Da ne liči na odjeću nevjernica, jer je Resul s.a.v.s. rekao: «Ko oponaša jedan narod on je od njih.» (Bilježi Ahmed) Znači, ne smije biti kratak, niti očit, i treba navikavati djevojke da ih neko prati od obitelji i da nose dugu haljinu od malehna.

8. Osmi šart: Da ne bude odjeća isticanja. To je svaka odjeća koja se nosi da bi se neko raspoznavao među ljudima, bez obzira bila to skupa odjeća s kojom se hoćeš hvaliti ili je to bijedna odjeća kako bi pokazao svoju skromnost i asketizam. Muhammed s.a.v.s. kaže: «Ko bude nosio na dunjaluku odjeću isticanja, Allah će ga obući na Sudnjem danu odjećom poniženja i zatim će tu odjeću zapaliti vatrom.» (Bilježi Ebu Davud)

Znaj, sestro muslimanko, Allahova dž.š. ropkinjo, da je hidžab čast i ponos za tebe. Čuvaj se svake ideje i propagande koja hoće da isprlja tvoju čast i ponos tako što će ti skinuti hidžab, kao što su uspjeli u većini zemalja. Uvijek se služe idejama i propagandama kojima varaju ljude koji ne znaju, te se čuvaj njihovih prokletih misionara, i ne budi njihova žrtva. Čuvaj se njihove literature, knjiga, otrovnih časopisa, teatra, kina, filmova. Zato budi ona koja će naređivati dobro a odvrćati od svakog zla, Allah te blagoslovio.

Sestro muslimanko, *potrudi se* u sljedećim stvarima: - Treba da imaš čist tevhid (obožavanje samo Jedinog Allah s.v.t.) oslobođeno od svih oblika širka, novotarija, grijeha, kako bi ušla u Džennet bez polaganja računa. – da obavljaš namaz na vrijeme, skrušeno i smireno. – da daješ zekat na imetak. – da

postiš Ramazan i nafilu onako kako je to propisano. – da obaviš Hadždž što je prije moguće. – da posjećuješ svoju rodbinu i rodice po ocu i majci. – da tražiš nauku iz vjerodostojnih izvora: Kur'ana, Sunneta, učenjaka, knjiga, kasete. – da naređuješ dobro i odvraćáš od zla, koliko si u mogućnosti. – da iskoristiš vrijeme činjenjem dobrih djela. – da odgojiš svoju djecu na islamski način. – da se pokoravaš svome mužu u dozvoljenim stvarima. – da činiš istigfar, tevbu (pokajanje) i da puno spominješ Allaha dž.š.. – da se sjetiš smrti, polaganja računa, Dženneta i Džehennema. – da tvoje loše djelo, slijedi dobro djelo, i ophodi se prema ljudima lijepim ahlakom (moralom). – da kriješ mahane muslimana. – da činiš dovu za muslimane i kada te ne vide.

Čuvaj se: - novotarije u riječima i djelima. – odgađanja namaza do kraja njegovog vremena. – nesmirenosti u namazu. – otkrivanja i pokazivanja ljepote pred stranim muškarcima oblačenjem tijesne, kratke i providne odjeće. – oponašanja nevjernica. – čupanja obrvi, smanjivanja zubi, duljenje nokata i tetoviranja. – pretjerivanja u posebnim i opštim jelima, rasipanja hrane i bacanja hrane u smeće. – gledanja filmova i raznih serija, ili slušanja pjesmi i muzike

– gledanja i čitanja knjiga i časopisa koje pozivaju u razvrat i nemoral. – slikanja i crtanja svega što ima dušu jer je to zabranjeno. – osamljivanja sa stranim muškarcima, vozačima, slugama i drugim, i trudi se da ih se riješiš. – ogovaranja, prenošenja riječi, izrugivanja, laži, neispunjenja obećanja i prevare. – nošenja odjeće sa slikama. – vješanja ajeta, a posebno na mjestima gdje ima zabavnih instrumenata. – bdijenje od kojeg nema koristi. – samostalnog izlaska po mjestima nereda, nemorala (velike pijace, ulice...). – putovanja bez mahrema (muškarca koji ti je zabranjen) avionom ili nečim drugim. – upotrebe mirisa pred stranim muškarcima. –

sakupljanja i vezivanja kose na vrh glave kao i od produžavanja kose (perika). – proklinjanja, psovanja, grđenja, ružnih riječi, činjenja dove protiv svoje djece ili sebe, i psovanja vremena. – nošenja prozirnog vela čime pokazuješ ljepotu lica i zavodiš muškarce. – pokrivanja lica sa puno providnim ili kratkim nikabom. – putovanja u inostranstvo radi turizma i uništenja imetka.

Šejh Salih Usejmin

Ciljevi izdavača!

Islamska omladina Evrope,

- **zalaže se za oživljavanje izvornog Islama utemeljenog na Kur`ana i Sunnetu,**
- **bori se protiv svake novotarije u vjeri,**
- **slijedi put ehli-sunneta i Dzemata, a uzor su joj prve najbolje generacije ovoga ummeta,**
- **slijedi islamsku ulemu koja svoje stavove zasniva na Kur`anu i Sunnetu,**
- **zuzima stav da je Islam vjera koja svojim plemenitim propisima obuhvata cjelokupni ljudski život, život pojedinca i zajednice, i nije ograničena samo na ibadete (obrede),**
- **bori se za oživljavanje i praktikovanje Allahovih propisa u svim porama života, što je prioritetni zadatak naše generacije,**
- **bori se za pružanje pomoći pripadnicima Allahove vjere Islama i njihovom vraćanju ispravnom slijeđenju Kur`ana i Sunneta,**
- **zagovara princip da je islamsko bratstvo put ka prosperitetu muslimana i njihovom zauzimanju vodećeg položaja koji im i pripada u svijetu,**
- **sarađuje sa svim muslimanima u mjeri njihovog pridržavanja Kur`ana i Sunneta, zalažući se za brisanje pratijskih i meshebskih razlika među muslimanima,**
- **zalaže se za sticanje i širenje šerijnskog znanja s kojim se prepoznaje ispravan put ka uspjehu na dunjaluku i ahiretu.**

SADRŽAJ

KAKO ĆEŠ BITI ČESTITA SUPRUGA	5
PREDGOVOR	7
ČOVJEKOVO SKRBNIŠTVO ŽENE.....	8
PRIRODNE OKOLNOSTI PO KOJIMA MUŠKARCU PRIPADA VOĐSTVO.....	9
NAJVEĆE DUNJALUČKO DOBRO JE HAJIRLI ŽENA.....	9
SVOJSTVA ČESTITE SUPRUGE	11
PRIMJERI DOBRE I POSLUŠNE ŽENE	13
SESTRO, OBRATI PAŽNJU NA NEKO LIKO STVARI U ODNOSIMA PREMA TVOME MUŽU	17
ŽENA U HIZMETU (USLUZI) SVOME MUŽU	21
MAJČINI SAVJETI KĆERC I NEPOSREDNO POSLIJE NJENE UDAJE	22

SAVJET MUŽEVIMA	22
PRAVA ŽENE KOD NJENA MUŽA.....	24
OBAVEZNI USLOVI KOJE TREBA ISPUNJAVATI POKRIVENA MUSLIMANKA	27
PISMO SESTRI I MAJCI	32
POLOŽAJ ŽENE PRIJE I POSLIJE OBJAVE ISLAMA.....	50
SAVJETI ŽENAMA	68
POSLOVI U ČIJEM IZVRŠAVANJU ŽENA TREBA BITI.....	75
REVNOSNA I USTRAJNA.....	75
ISTINA	80
DOKAZI ZA HIDŽAB (NIKAB).....	80
SADRŽAJ	89